REGULAS

PADOMES ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) Nr. 1194/2013

(2013. gada 19. novembris),

ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kurš noteikts Argentīnas un Indonēzijas izcelsmes biodīzeļdegvielas importam

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes Regulu (EK) Nr. 1225/2009 (2009. gada 30. novembris) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis [1] ("pamatregula"), un jo īpaši tās 9. pantu,

ņemot vērā priekšlikumu, ko Eiropas Komisija iesniedza pēc apspriešanās ar Padomdevēju komiteju,

tā kā:

A. PROCEDŪRA

1. Pagaidu pasākumi

(1) Eiropas Komisija ("Komisija") 2013. gada 27. maijā Regulā (ES) Nr. 490/2013 [2] ("pagaidu regula") noteica pagaidu antidempinga maksājumu Argentīnas un Indonēzijas ("attiecīgās valstis") izcelsmes biodīzeļdegvielas importam.

(2) Procedūru sāka 2012. gada 29. augustā [3] pēc tam, kad tika iesniegta sūdzība to Savienības ražotāju ("sūdzības iesniedzēji") vārdā, kuri ražo vairāk nekā 60 % no Savienības biodīzeļdegvielas produkcijas kopapjoma.

(3) Kā izklāstīts pagaidu regulas 5. apsvērumā, dempinga un kaitējuma izmeklēšana aptvēra laikposmu no 2011. gada 1. jūlija līdz 2012. gada 30. jūnijam ("izmeklēšanas periods" jeb "IP"). Kaitējuma novērtēšanai būtisko tendenču pārbaude aptvēra laikposmu no 2009. gada 1. janvāra līdz IP beigām ("attiecīgais periods").

2. Turpmākā procedūra

(4) Pēc tam, kad tika izpausti būtiskie fakti un apsvērumi, uz kuru pamata tika nolemts noteikt pagaidu antidempinga maksājumu ("pagaidu informācijas izpaušana"), vairākas ieinteresētās personas rakstiski darīja zināmu savu viedokli par pagaidu konstatējumiem. Personas, kas to lūdza, saņēma iespēju tikt uzklausītām.

(5) Komisija turpināja vākt un pārbaudīt visu informāciju, ko uzskatīja par vajadzīgu galīgo secinājumu izdarīšanai. Tika ņemtas vērā ieinteresēto personu mutiski un rakstiski sniegtās piezīmes, un vajadzības gadījumā pagaidu konstatējumi tika attiecīgi mainīti.

(6) Pēc tam visas personas tika informētas par būtiskajiem faktiem un apsvērumiem, uz kuru pamata tika plānots ieteikt galīga antidempinga maksājuma noteikšanu Argentīnas un Indonēzijas izcelsmes biodīzeļdegvielas importam un tādu summu galīgo iekasēšanu, kuras nodrošinātas ar pagaidu maksājumu ("galīgā informācijas izpaušana"). Visām personām tika atvēlēts termiņš, kurā tās varēja sniegt piezīmes saistībā ar galīgo informācijas izpaušanu.

(7) Ieinteresēto personu iesniegtās piezīmes tika izskatītas un attiecīgā gadījumā ņemtas vērā.

B. ATLASE

(8) Piezīmes par Argentīnas un Indonēzijas ražotāju eksportētāju atlasi netika saņemtas, tāpēc ar šo tiek apstiprināti pagaidu regulas 10.–14. apsvēruma un 16.–20. apsvēruma pagaidu konstatējumi.

[1] OV L 343, 22.12.2009., 51. lpp.
[2] OV L 141, 28.5.2013., 6. lpp.
[3] OV C 260, 29.8.2012., 8. lpp.

(9) Kāda ieinteresētā persona pieprasīja papildu informāciju par Savienības ražotāju izlases reprezentativitāti gan pagaidu regulas 23. apsvērumā aprakstītās provizoriskās izlases posmā, gan tās 83. apsvērumā aprakstītās galīgās izlases posmā.

(10) Provizoriskajā izlasē iekļautie Savienības ražotāji IP laikā ražoja 32,5 % no Savienības biodīzeļdegvielas produkcijas. Pēc pagaidu regulas 24. apsvērumā izklāstītajām pārmaiņām galīgajā izlasē bija astoņi uzņēmumi, kuri ražoja 27 % no Savienības produkcijas. Tādējādi izlase bija uzskatāma par Savienības ražošanas nozares reprezentatīvu izlasi.

(11) Kāda ieinteresētā persona apgalvoja, ka divi izlasē iekļautie ražotāji būtu no tās jāizslēdz, ņemot vērā to saistību ar Argentīnas ražotājiem eksportētājiem. Iespējamo saistību pārbaudīja pirms pagaidu pasākumu noteikšanas, un pagaidu regulas 82. apsvērumā ir publicēti Komisijas secinājumi.

(12) Argentīnas ražotāju eksportētāju un divu izlasē iekļauto uzņēmumu jebkādu iespējamo saistību pārbaudīja vēlreiz, un netika konstatēta tāda tieša saistība, kuras dēļ kāds no Savienības ražotājiem būtu jāizslēdz no izlases. Tāpēc izlases sastāvu nemainīja.

(13) Vēl kāda ieinteresētā persona apgalvoja, ka Komisijas īstenotā Savienības ražotāju atlases procedūra bijusi nelikumīga, jo Komisija ierosināja izlasi pirms izmeklēšanas sākuma.

(14) Šis apgalvojums tiek noraidīts. Komisija galīgo izlasi izveidoja tikai pēc izmeklēšanas sākuma un ievērojot visus pamatregulas nosacījumus.

(15) Citi apgalvojumi vai piezīmes netika saņemtas, tāpēc pagaidu regulas 22.–25. apsvēruma saturs tiek apstiprināts.

C. ATTIECĪGAIS RAŽOJUMS UN LĪDZĪGAIS RAŽOJUMS

1. Ievads

(16) Kā izklāstīts pagaidu regulas 29. apsvērumā, sākotnēji definētais attiecīgais ražojums ir Argentīnas un Indonēzijas izcelsmes nefosilas izcelsmes taukskābju monoalkilesteri un/vai parafīna gāzeļļas, kuras iegūtas sintēzes un/vai destilācijas procesā, tīrā veidā vai maisījumā, ko pašlaik klasificē ar KN kodiem ex 1516 20 98, ex 1518 00 91, ex 1518 00 95, ex 1518 00 99, ex 2710 19 43, ex 2710 19 46, ex 2710 19 47, 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 90 97, 3826 00 10 un ex 3826 00 90 ("attiecīgais ražojums", parasti saukts par "biodīzeļdegvielu").

2. Apgalvojumi

(17) Viens Indonēzijas ražotājs eksportētājs apgalvoja, ka pretēji pagaidu regulas 34. apsvērumā teiktajam Indonēzijā ražotais palmu metilesteris (*PME*) nav Savienībā ražotā rapša metilestera (*RME*) un citu biodīzeļdegvielu vai Argentīnā ražotā sojas metilestera (*SME*) līdzīgais produkts, jo *PME* ir daudz lielāka zemākā filtrējamības temperatūra (*CFPP*), tāpēc tas pirms lietošanas Savienībā ir jāsajauc.

(18) Šis apgalvojums tiek noraidīts. Indonēzijā ražotais *PME* konkurē ar ES ražoto biodīzeļdegvielu, kas ir ne tikai *RME*, bet arī no palmu eļļas un citām izejvielām iegūta biodīzeļdegviela. *PME*, tāpat kā *RME* un *SME*, pirms izmantošanas sajaucot ar citām biodīzeļdegvielām, var lietot visā Savienībā visu gadu. Tādējādi *PME* ir aizstājams ar Savienībā ražotu biodīzeļdegvielu, un tāpēc tas ir līdzīgais ražojums.

(19) Pagaidu regulas 35. apsvērumā minēts kāda Indonēzijas ražotāja apgalvojums par to, ka no procedūras aptverto ražojumu klāsta būtu jāizslēdz frakcionētie metilesteri. Šis ražotājs to vēlreiz pieprasīja piezīmēs par pagaidu informācijas izpaušanu, atkārtojot argumentu, ko izteica pirms pagaidu informācijas izpaušanas.

(20) Taču Savienības ražošanas nozare šo apgalvojumu apstrīdēja, norādot, ka frakcionētie metilesteri ir biodīzeļdegviela un nebūtu jāizslēdz no aptverto ražojumu klāsta.

(21) Ņemot vērā pēc pagaidu informācijas izpaušanas saņemtās piezīmes, tiek apstiprināts pagaidu regulas 36. apsvērumā izklāstītais Komisijas lēmums. Lai gan dažādiem taukskābju metilesteriem ir atšķirīgi Informatīvā ķīmijas dienesta ("*CAS*") indeksa numuri, ražošanas procesi un arī iespējamie lietojumi, frakcionētie metilesteri tomēr ir taukskābju metilesteri, un tos var izmantot degvielai. Tā kā, neveicot ķīmisku analīzi, importēšanas vietā būtu grūti atšķirt vienu taukskābes metilesteri no cita un līdz ar to būtu iespējams izvairīties no noteiktajiem maksājumiem, ja *PME* biodīzeļdegviela būtu deklarēta kā no palmu eļļas iegūts frakcionētais metilesteris, šis apgalvojums joprojām tiek noraidīts.

(22) Pagaidu regulas 37. apsvērumā minēts, ka viens Eiropas uzņēmums, kas importē no palmu kodolu eļļas iegūtu taukskābju metilesteri ("*PKE*"), pieprasīja, lai šā ražojuma importam piemērotu galalietotāja atbrīvojumu vai to izslēgtu no procedūrā aptverto ražojumu klāsta.

(23) Savienības ražošanas nozare pēc pagaidu informācijas izpaušanas iesniedza piezīmes par galalietotāja atbrīvojuma piemērošanu *PKE* importam un ierosināto maksājumu apiešanas iespējamību. Savienības ražotāji uzskatīja, ka, ņemot vērā biodīzeļdegvielas aizvietojamību, Komisijai nevajadzētu ļaut izmantot šādu shēmu atbrīvojumam no antidempinga maksājumiem; vienādu fizikālo īpašību dēļ biodīzeļdegvielu, kas atzīta par degvielai neizmantojamu, vienalga varētu izmantot degvielas vajadzībām. *PKE* var izmantot degvielai – no *PKE* iegūtos nepiesātinātos alifātiskos spirtus var tālāk pārstrādāt arī biodīzeļdegvielā; turklāt galalietotāja atbrīvojuma dēļ muita attiecīgo importu var kontrolēt tikai ierobežoti, un šīs shēmas piemērošana radītu ievērojamu ekonomisko slogu.

(24) Pēc apspriešanās par šo jautājumu un ņemot vērā to, ka par degvielai neizmantojamu atzītai biodīzeļdegvielai ir tādas pašas fizikālās īpašības kā biodīzeļdegvielai, kas atzīta par izmantojamu degvielas vajadzībām, šajā gadījumā nav pareizi atļaut *PKE* importam piemērot galalietotāja atbrīvojumu.

(25) Viens importētājs no Vācijas vēlreiz atkārtoja pieprasījumu par ražojuma izslēgšanu no procedūrā aptverto ražojumu klāsta un/vai galalietotāja atbrīvojuma piemērošanu attiecībā uz konkrētu no palmu kodolu eļļas iegūtu taukskābju metilesteri (*PKE*), kas ES paredzēts izmantošanai citiem mērķiem, nevis degvielai. Iesniegtajos komentāros tas vēlreiz apliecināja savu viedokli, kas sākumposmā tika noraidīts, un netika sniegti jauni pierādījumi, kas liktu mainīt secinājumu par to, ka galalietotāja atbrīvojums nebūtu jāpiešķir un *PKE* būtu jāpaliek ražojumu klāstā.

(26) Viens ražotājs eksportētājs no Indonēzijas turklāt vēlreiz norādīja uz savu apgalvojumu par to, ka galalietotāja atbrīvojums jāpiešķir frakcionētiem metilesteriem, un pieprasīja piemērot galalietotāja atbrīvojumu šim importam, kas paredzēts piesātināto alifātisko spirtu ražošanai. Kā norādīts iepriekš, visi galalietotāja atbrīvojuma pieprasījumi tika noraidīti, un šīs ieinteresētās personas izklāstītie argumenti minēto secinājumu negrozīja.

3. **Secinājums**

(27) Citas piezīmes par attiecīgo ražojumu un līdzīgo ražojumu netika saņemtas, tāpēc ar šo tiek apstiprināts pagaidu regulas 29.–39. apsvērums.

D. **DEMPINGS**

1. **Ievadpiezīmes**

(28) Pagaidu regulas 44. un 64. apsvērumā paskaidrots, ka gan Argentīnas, gan Indonēzijas biodīzeļdegvielas tirgu lielā mērā regulē valsts, tāpēc tika uzskatīts, ka pārdošana iekšzemes tirgū nav notikusi parastā tirdzniecības apritē. Tādējādi līdzīgā ražojuma normālā vērtība bija jāaprēķina saskaņā ar pamatregulas 2. panta 3. un 6. punktu. Ieinteresētās personas minēto konstatējumu neapstrīdēja, tāpēc tas tiek apstiprināts.

(29) Gan Argentīnai, gan Indonēzijai piemērojamo aprēķināto normālo vērtību sākumposmā aprēķināja, pamatojoties uz uzņēmumu pašu faktiskajām (un reģistrētajām) ražošanas izmaksām IP laikā, pārdošanas, vispārējām un administratīvajām izmaksām ("PVA izmaksas") un pamatotu peļņas apmēru. Pagaidu regulas 45. un 63. apsvērumā īpaši norādīts, ka Komisija turpinās izmeklēt apgalvojumu par to, ka diferencētās eksporta nodokļa sistēmas (*DET*) Argentīnā un Indonēzijā izkropļo izejvielu cenas un tādējādi reģistrētajās ražošanas izmaksās nav pienācīgi atspoguļotas ar attiecīgā ražojuma ražošanu saistītās izmaksas.

(30) Izmeklēšanas laikā tika noskaidrots, ka *DET* sistēmas gan Argentīnā, gan Indonēzijā tiešām samazināja galveno izejvielu iekšzemes cenas līdz nedabiski zemam līmenim, kā turpmāk, sākot no 35. apsvēruma, paskaidrots par Argentīnu un 66. apsvērumā – par Indonēziju, un tādējādi ietekmēja biodīzeļdegvielas ražotāju izmaksas abās attiecīgajās valstīs. Ņemot vērā īpašo tirgus situāciju gan Argentīnā, gan Indonēzijā, saistībā ar šo konstatējumu uzskatāms, ka, nosakot abu valstu normālās vērtības, būtu jāņem vērā galveno izejvielu cenu izkropļojums.

(31) Vispārējā tiesa ir apstiprinājusi ([1]), ka, ja izejvielu cenu regulēšanas rezultātā iekšzemes tirgū tās ir nedabiski zemas, var pieņemt, ka šis izkropļojums ietekmē līdzīgā ražojuma ražošanas izmaksas. Vispārējā tiesa uzskatīja, ka šādos apstākļos Savienības iestādēm ir tiesības secināt, ka kāds no dokumentācijas vienumiem nav uzskatāms par pienācīgu un ka tāpēc šo vienumu var koriģēt.

([1]) Skatīt, piemēram, 2013. gada 7. februāra spriedumu lietā T-235/08 *Acron OAO* un *Dorogobuzh OAO*/Padome.

(32) Vispārējā tiesa arī secināja, ka pamatregulas 2. panta 5. punkta pirmajā daļā skaidri noteikts, ka normālo vērtību neaprēķina, pamatojoties uz attiecīgās personas dokumentāciju, ja tajā nav pienācīgi atspoguļotas ar izmeklējamā ražojuma ražošanu saistītās izmaksas. Tādam gadījumam pirmās daļas otrajā teikumā paredzēts, ka izmaksas jākoriģē vai jānosaka, pamatojoties uz tādiem informācijas avotiem, kas nav attiecīgā dokumentācija. Šo informāciju var iegūt, ņemot vērā citu ražotāju vai eksportētāju izmaksas vai arī, ja šāda informācija nav pieejama vai to nedrīkst izmantot, jebkādu citu pieņemamu informācijas avotu, tostarp informāciju no citiem reprezentatīviem tirgiem.

(33) Pagaidu aprēķinos, aprēķinot Argentīnas un Indonēzijas ražotāju eksportētāju ražošanas izmaksas, tika izmantota attiecīgi faktiskā sojas iekšzemes cena un faktiskā iegrāmatotā neapstrādātas palmu eļļas cena.

(34) Tā kā konstatēja atsevišķu ražošanas izmaksu, jo īpaši galveno izejvielu izmaksu (sojas eļļas un sojas izmaksas Argentīnā un neapstrādātas palmu eļļas izmaksas Indonēzijā), izkropļojumus, tās noteica, pamatojoties uz attiecīgo valstu kompetento iestāžu publicētajām atsauces cenām. Šīs cenas atbilst starptautisko cenu līmenim.

(37) Nosakot iekšzemes cenas, tiek ņemtas vērā starptautisko cenu tendences. Izmeklēšanā tika konstatēts, ka sojas un sojas eļļas starptautiskās un iekšzemes cenas starpība ir ražojumam piemērotais eksporta nodoklis un citi ar tā eksportēšanu saistītie izdevumi. Sojas un sojas eļļas iekšzemes atsauces cenas Argentīnas Lauksaimniecības ministrija publicē kā "*FAS* teorētisko cenu" ([3]). Tādējādi sojas un sojas eļļas ražotāji iegūst vienādu neto cenu neatkarīgi no tā, vai tie pārdod produkciju eksportēšanai vai arī iekšzemes tirgū.

(38) Visbeidzot, tika konstatēts, ka Argentīnas eksporta nodokļa sistēmas radīto izkropļojumu dēļ Argentīnas biodīzeļdegvielas ražotāju galvenās izmantotās izejvielas iekšzemes cenas nepamatoti ir zemākas par starptautiskajām cenām, tāpēc pamatregulas 2. panta 5. punkta izpratnē, ko Vispārējā tiesa interpretējusi, kā paskaidrots iepriekš, galveno izejvielu cenas nebija pienācīgi atspoguļotas izmeklējamo Argentīnas ražotāju dokumentācijā.

(39) Tāpēc Komisija nolēma pārskatīt pagaidu regulas 63. apsvērumu un neņemt vērā sojas (galvenās biodīzeļdegvielas ražošanai iegādātās un izmantotās izejvielas) faktiskās izmaksas, ko savā uzskaitē reģistrēja attiecīgie uzņēmumi, un tās aizstāt ar cenu, par kādu šie uzņēmumi būtu iegādājušies soju, ja tās cena nebūtu izkropļota.

2. **Argentīna**

2.1. *Normālā vērtība*

(35) Kā norādīts iepriekš, Komisija tagad ir secinājusi, ka *DET* sistēma Argentīnā izkropļo valsts biodīzeļdegvielas ražotāju ražošanas izmaksas. Izmeklēšanā tika secināts, ka IP laikā izejvielu eksporta nodokļi (35 % sojai un 32 % sojas eļļai) bija ievērojami lielāki nekā gatavā ražojuma eksporta nodokļi (parastā likme – 20 % biodīzeļdegvielai, savukārt piemērotā likme – 14,58 %, ņemot vērā nodokļu atlaidi). Patiesībā IP laikā sojas un biodīzeļdegvielas eksporta nodokļa starpība bija 20,42 procentpunkti, savukārt sojas eļļas un biodīzeļdegvielas eksporta nodokļa starpība bija 17,42 procentpunkti.

(36) Lai noteiktu sojas un sojas eļļas eksporta nodokļa likmi, Argentīnas Lauksaimniecības, lopkopības un zivsaimniecības ministrija katru dienu publicē sojas un sojas eļļas *FOB* cenu jeb "atsauces cenu" ([1]). Atsauces cena atspoguļo starptautisko cenu līmeni ([2]), un to izmanto, lai aprēķinātu nodokļu iestādēm maksājamo eksporta nodokļa summu.

(40) Lai noteiktu cenu, par kādu attiecīgie uzņēmumi būtu iegādājušies soju, ja tās cena nebūtu izkropļota, Komisija izmantoja Argentīnas Lauksaimniecības ministrijas publicēto sojas eksporta *FOB* atsauces cenu vidējo vērtību IP laikā ([4]).

(41) Argentīnas ražotāju eksportētāju apvienība (*CARBIO*) un Argentīnas iestādes apgalvoja, ka korekcija attiecībā uz izmaksām, kas uzņēmumiem radušās atbilstoši pamatregulas 2. panta 5. punktam, ir iespējama vienīgi tādā gadījumā, ja dokumentācija (un nevis uzņēmumiem radušās izmaksas) nepietiekami atspoguļo izmaksas, kas saistītas ar attiecīgā ražojuma izgatavošanu un pārdošanu. Šī apvienība apgalvoja, ka praksē Komisija eksporta nodokļus pieskaita uzņēmumu maksātajām sojas eļļas iepirkuma cenām, tādējādi ietverot ražošanas izmaksās tādu posteni, kas nav saistīts ar attiecīgā ražojuma ražošanu vai pārdošanu. Tā arī minēja, ka Vispārējās tiesas

([1]) Lauksaimniecības, lopkopības un zivsaimniecības ministrijas Rezolūcija Nr. 331/2001.

([2]) Galvenais tirgus, ko ņem vērā, lai noteiktu sojas un sojas eļļas starptautisko cenu, ir Čikāgas Tirdzniecības padome.

([3]) *FAS* teorētisko vērtību aprēķina, no oficiālās *FOB* vērtības atņemot visas ar eksporta procesu saistītās izmaksas.

([4]) http://64.76.123.202/site/agricultura/precios_fob_-_exportaciones/index.php

spriedums *Acron* lietā, kurš citēts pagaidu informācijas dokumentā ([1]), balstīts uz nepareizu PTO Antidempinga nolīguma (ADN) 2.2.1.1. panta skaidrojumu un pašlaik tiek apstrīdēts Tiesā un ka jebkurā gadījumā faktiskie apsvērumi šajā gadījuma ir atšķirīgi, jo izejvielu cenas Argentīnā nav regulētas (kā, piemēram, gāzes cenas Krievijā) un nav izkropļotas, bet gan noteiktas brīvi bez valsts iejaukšanās, un tādēļ Argentīnā nav īpašas tirgus situācijas, kas Komisijai ļautu piemērot pamatregulas 2. panta 5. punktu. Šī apvienība apgalvoja, ka *DET* sistēma Argentīnā nav pretrunā nekādiem tirdzniecības noteikumiem. Turklāt *CARBIO* apgalvoja, ka Komisijas veiktais aprēķinātās normālās vērtības (kurā ņemti vērā eksporta nodokļi) un eksporta cenas (kurā nav ņemti vērā eksporta nodokļi) salīdzinājums nav bijis patiess, jo eksporta cenas noteikšanā nav ņemti vērā eksporta nodokļi.

Turklāt šī apvienība apgalvoja, ka normālās vērtības un eksporta cenas salīdzinājums nav bijis patiess arī tādēļ, ka normālās vērtības aprēķināšanā gan ņemtas vērā Čikāgas Tirdzniecības padomē (*CBOT*) noteiktās sojas starptautiskās cenas, bet eksporta cenas noteikšanā nav ņemti vērā ienākumi vai zaudējumi saistībā ar *CBOT* riska ierobežošanas darbībām (sk. turpmāk). Turklāt *CARBIO* apgalvoja, ka, vienkārši aizstājot izmeklējamo uzņēmumu reģistrētās cenas ar starptautisko cenu, Komisija nav ņēmusi vērā Argentīnas ražotāju dabiskās konkurētspējas priekšrocības. Visbeidzot, *CARBIO* iebilda, ka Komisija nav ņēmusi vērā to, ka bez Argentīnā pastāvošās *DET* sistēmas sojas *CBOT* cenas būtu bijušas daudz zemākas.

(42) Šie apgalvojumi ir jānoraida. Pat ja fakti *Acron* lietā atšķiras no faktiem šajā lietā, Vispārējā tiesa tomēr ir noteikusi tiesību principu, saskaņā ar kuru izmaksas, kas saistītas ar izmeklējamā ražojuma izgatavošanu un nav pienācīgi atspoguļotas uzņēmumu dokumentācijā, nevar izmantot par pamatu normālās vērtības aprēķināšanā. *Acron* lietā izmaksas nav pienācīgi atspoguļotas uzņēmuma dokumentācijā, jo gāzes cena ir regulēta. Šajā lietā ir konstatēts, ka izmaksas, kas saistītas ar attiecīgā ražojuma izgatavošanu, nav pienācīgi atspoguļotas attiecīgo uzņēmumu dokumentācijā, jo tās ir nepatiesi zemas tā izkropļojuma dēļ, ko rada Argentīnas *DET* sistēma. Šis apgalvojums ir patiess neatkarīgi no tā, vai *DET* sistēmas kā tādas kopumā būtu vai nebūtu pretrunā PTO nolīguma noteikumiem. Turklāt Komisija uzskata, ka Vispārējās tiesas spriedums balstīts uz pareizu ADN skaidrojumu. Vispār ziņojumā "Ķīna: broileri" ([2]) speciālistu grupa konstatēja, ka, neraugoties uz ADN 2.2.1.1. pantā izteikto pieņēmumu par to, ka parasti ražošanas izmaksu aprēķināšanai izmantojami respondenta grāmatojumi un dokumentācija, izmeklēšanas iestādei ir tiesības neizmantot minētos grāmatojumus, ja tā konstatē, ka tie: i) neatbilst vispārpieņemtiem grāmatvedības principiem vai ii) nepienācīgi atspoguļo ar izmeklējamā ražojuma izgatavošanu un pārdošanu saistītās izmaksas. Tomēr, veicot šādu atkāpi no standarta noteikumiem, izmeklēšanas iestādei jānorāda šādas rīcības iemesli. Atbilstoši šim skaidrojumam un ņemot vērā *DET* sistēmas radīto izkropļojumu, kas rada īpašu tirgus situāciju, Komisija attiecīgo uzņēmumu reģistrētās izmaksas par izejvielu iegādi Argentīnā aizstāja ar cenu, kas tiktu maksāta, ja nebūtu bijis konstatētā izkropļojuma. Ja rezultāts ir līdzīgs skaitliskā izteiksmē, tas nenozīmē, ka Komisijas izmantotā metodika bija vien eksporta nodokļu pieskaitīšana izejvielu cenām. Preču starptautisko cenu pamatā ir pieprasījums un piedāvājums, un nav pierādījumu par to, ka Argentīnas *DET* sistēma ietekmētu *CBOT* cenas. Tādēļ jebkādi apgalvojumi un pieņēmumi par to, ka Komisija, izmantojot starptautisko cenu, nav veikusi patiesu normālās vērtības un eksporta cenas salīdzinājumu, nav pamatoti. Tas pats attiecas uz apgalvojumu, ka Komisija nav ņēmusi vērā Argentīnas ražotāju eksportētāju dabiskās konkurētspējas priekšrocības, jo par iemeslu uzņēmumu reģistrēto cenu aizstāšanai bija izejvielu nepatiesi zemās cenas iekšzemes tirgū, nevis konkurētspējas priekšrocības.

(43) Pagaidu regulas 45. apsvērumā paskaidrots, ka, tā kā pārdošana iekšzemes tirgū netika uzskatīta par notikušu parastā tirdzniecības apritē, normālā vērtība bija jāaprēķina saskaņā ar pamatregulas 2. panta 6. punkta c) apakšpunktu, izmantojot pamatotu peļņas apmēru (15 %). Daži ražotāji eksportētāji apgalvoja, ka Komisija, aprēķinot normālo vērtību, izvēlējās nedabiski augstu pamatotās peļņas apmēru (15 %) un ka tas būtiski atšķīrās no iedibinātās prakses vairākās citās izmeklēšanas procedūrās par līdzīgiem ar izejvielām saistītiem tirgiem (tajās izmantotais peļņas apmērs bija aptuveni 5 %).

([1]) 2013. gada 7. februāra spriedums lietā T-235/08 *Acron OAO* un *Dorogobuzh OAO*/Padome.

([2]) Speciālistu grupas ziņojums "Ķīna – antidempinga un kompensācijas muitas nodokļi, ko piemēro Amerikas Savienoto Valstu izcelsmes broileru ražojumiem" (WT/DS427/R, pieņemts 2013. gada 25. septembrī), 7.164. punkts.

(44) Šis apgalvojums ir jānoraida. Pirmkārt, apgalvojums, ka Komisija, aprēķinot normālo vērtību, sistemātiski izmanto 5 % peļņas apmēru, nav pareizs. Katra situācija tiek izvērtēta individuāli, ņemot vērā attiecīgā gadījuma īpašos apstākļus. Piemēram, 2009. gada biodīzeļdegvielas lietā, kas attiecās uz Amerikas Savienotajām Valstīm, izmantoja dažādus peļņas līmeņus un vidējā svērtā peļņa ievērojami pārsniedza 15 %. Otrkārt, Komisija arī ņēma vērā īstermiņa un vidēja termiņa aizņēmuma likmi Argentīnā, kas saskaņā ar Pasaules Bankas datiem ir aptuveni 14 %. Noteikti šķiet pamatoti uzskatīt, ka uzņēmējdarbība iekšzemes biodīzeļdegvielas tirgos nodrošinās lielāku peļņas apmēru nekā līdzekļu aizņemšanās kapitāla izmaksu segšanai. Turklāt šī peļņa ir vēl mazāka nekā attiecīgā ražojuma ražotāju peļņa IP laikā, lai gan šāda cenu līmeņa iemesls ir *DET* un valsts regulēto iekšzemes biodīzeļdegvielas cenu izraisītie cenu izkropļojumi. Tāpēc, kā arī iepriekš izklāstīto iemeslu dēļ tiek uzskatīts, ka peļņa 15 % apmērā ir pamatota summa, ko Argentīnā var nopelnīt salīdzinoši jaunas un kapitālietilpīgas ražošanas nozares pārstāvji.

(45) Pēc galīgās informācijas izpaušanas *CARBIO* un Argentīnas iestādes apgalvoja, ka: i) atsauce uz peļņas līmeņiem ASV nav pamatota; ii) atsauce uz vidēja termiņa aizņēmuma likmi nav loģiska, tā nekad agrāk nav izmantota un, ja tiktu izmantota, tad ne Argentīnas likme, jo ieguldījumus kopā ar ārvalstu struktūrām veic ASV dolāros; iii) Argentīnas ražotāju faktiski gūto peļņu nevarēja ņemt vērā īpašās tirgus situācijas dēļ; un iv) salīdzinājumā ar Savienības ražošanas nozari mērķa peļņa tika noteikta 11 % apmērā.

(46) Šie apgalvojumi ir jānoraida. Komisija uzskatīja, ka 15 % peļņas apmērs Argentīnas biodīzeļdegvielas ražošanas nozarei ir pamatots, jo minētā nozare konkrētajā valstī IP laikā bija salīdzinoši jauna un kapitālietilpīga. Atsauce uz peļņas apmēru ASV gadījumā tika dota, lai atspēkotu apgalvojumu, ka Komisija, aprēķinot normālo vērtību, sistemātiski izmanto 5 % peļņas apmēru. Atsaucoties uz vidēja termiņa aizņēmumu likmi, mērķis nebija noteikt etalonvērtību, bet gan pārbaudīt izmantotās likmes pamatotību. Tas pats attiecas uz izlasē iekļauto uzņēmumu faktiski gūto peļņu. No otras puses, tā kā normālās vērtības aprēķināšanas iemesls šajā gadījumā ir atšķirīgs no gadījuma, kad aprēķina Savienības ražošanas nozares mērķa peļņu situācijā bez importa par dempinga cenām, jebkāds abu minēto rādītāju salīdzinājums nav vērā ņemams. Tāpēc ar šo tiek apstiprināts pagaidu regulas 46. apsvērums.

(47) Viens ražotājs eksportētājs biodīzeļdegvielu ražo gan savās ražotnēs, gan nodarbina neatkarīgu ražotāju, ar ko ir noslēdzis atlīdzības līgumu. Šis ražotājs eksportētājs pieprasīja, lai tā ražošanas izmaksas pārrēķinātu, izmantojot tā paša ražošanas izmaksu un tā līgumdarbinieka ražošanas izmaksu vidējo svērto vērtību, nevis Komisijas izmantoto provizorisko vērtību. Analizējot šo prasību, tika konstatēts, ka tā ir pamatota, tāpēc attiecīgā uzņēmuma ražošanas izmaksas tika attiecīgi pārrēķinātas.

(48) Komisija saņēma arī citus nebūtiskus un ar konkrētiem uzņēmumiem saistītus apgalvojumus, taču, kad tika ieviestas iepriekš izklāstītās normālās vērtības aprēķināšanas metodoloģijas pārmaiņas, tie vairs nebija aktuāli. Tāpēc ar šo tiek apstiprināti pagaidu regulas 40.–46. apsvērumā izklāstītie konstatējumi ar iepriekš paskaidrotajām izmaiņām.

2.2. *Eksporta cena*

(49) Pagaidu regulas 49. apsvērumā paskaidrots, ka, ja pārdošana eksportam tika veikta ar tādu saistītu tirdzniecības uzņēmumu starpniecību, kuri atrodas Savienībā, eksporta cena, tostarp saistītā tirgotāja gūtā peļņa, tika koriģēta saskaņā ar pamatregulas 2. panta 9. punktu. Tika uzskatīts, ka šādam aprēķinam ir pamatoti izmantot saistītā tirgotāja, kas atrodas Savienībā, peļņas līmeni 5 % apmērā. Divi ražotāji eksportētāji apgalvoja, ka preču tirdzniecībā 5 % peļņas līmenis saistītajam tirgotājam, kas atrodas Savienībā, ir pārāk augsts un ka būtu jāizmanto vai nu nulles peļņas līmenis, vai arī mazāka procentuālā vērtība (līdz 2 % atkarībā no uzņēmuma).

(50) Šis apgalvojums netika pamatots ar pierādījumiem. Tāpēc attiecībā uz saistītajiem tirgotājiem, kuri atrodas ES, tiek apstiprināts 5 % peļņas līmenis.

(51) Pēc galīgās informācijas izpaušanas *CARBIO* joprojām uzskatīja, ka 5 % peļņas apmērs preču tirdzniecībā ir pārāk augsts, un norādīja uz *KPMG* šajā jautājumā veiktu īpašu pētījumu, kas Komisijai iesniegts 2013. gada 1. jūlijā pēc pagaidu regulas informācijas izpaušanas. Komisija uzskatīja, ka pētījuma rezultāti nav uzticami veiktā izvērtējuma ierobežojumu dēļ, jo tajā ir aptverts ierobežots tirdzniecības uzņēmumu skaits un puse no tiem nepārdod lauksaimniecības ražojumus. Tādēļ iesniegtie pierādījumi uzskatāmi par nepamatotiem. Tādējādi ES saistītajiem tirgotājiem tiek apstiprināts 5 % peļņas apmērs.

(52) Viens ražotājs eksportētājs iebilda, ka Komisija, nosakot eksporta cenu, neņēma vērā tā sauktos "riska ierobežošanas rezultātus", t. i., ienākumus vai zaudējumus, kas ražotājam radās, pārdodot un iegādājoties Čikāgas Tirdzniecības padomē (*CBOT*) standartizētus nākotnes līgumus par sojas eļļu. Uzņēmums uzstāja, ka, ņemot vērā izejvielu cenu nestabilitāti, riska ierobežošana ir būtiska ar biodīzeļdegvielu saistītās uzņēmējdarbības sastāvdaļa un ka biodīzeļdegvielas pārdevēja tīrie ieņēmumi ir ne tikai pircēja samaksātā cena, bet arī attiecīgās nodrošināšanās darbības radītā peļņa (vai zaudējumi).

(53) Minētais apgalvojums ir jānoraida, jo pamatregulas 2. panta 8. punktā skaidri norādīts, ka eksporta cena ir tā cena, kas ir faktiski samaksāta vai maksājama par preci, kuru eksportē pārdošanai, neatkarīgi no jebkādiem atsevišķiem – lai arī saistītiem – un no riska ierobežošanas darbībām izrietošiem ienākumiem vai zaudējumiem.

(54) Citas piezīmes par eksporta cenām netika iesniegtas, tāpēc ar šo tiek apstiprināts pagaidu regulas 47.–49. grozījums un iepriekš minētās izmaiņas.

2.3. *Salīdzinājums*

(55) Pagaidu regulas 53. apsvērumā paskaidrots, ka, ja pārdošana eksportam tika veikta ar saistītu tirdzniecības uzņēmumu starpniecību, kuri atrodas ārpus ES, Komisija pārbaudīja, vai šis saistītais tirgotājs būtu jāuzskata par aģentu, kas saņem komisijas maksu, un, ja tā, cena tika koriģēta saskaņā ar pamatregulas 2. panta 10. punkta i) apakšpunktu, ņemot vērā nosacīto uzcenojumu, ko saņem tirgotājs.

(56) Viens uzņēmums apgalvoja, ka peļņas apmērs, ko Komisija kā nosacīto uzcenojumu piemēroja saistītajam tirgotājam, kurš atrodas ārpus ES, bija pārāk augsts un ka pamatotāk būtu izmantot mazāku peļņas apmēru.

(57) Komisija rūpīgi izskatīja ražotāja eksportētāja iesniegtos argumentus, taču secināja, ka, ņemot vērā plašās saistīto tirgotāju darbības, 5 % peļņas apmērs uzskatāms par pamatotu. Tāpēc minētais apgalvojums ir jānoraida.

(58) Citas piezīmes par salīdzinājumu netika saņemtas, tāpēc ar šo tiek apstiprināts pagaidu regulas 50.–55. apsvērums.

2.4. *Dempinga starpības*

(59) Visi Argentīnas ražotāji eksportētāji, kuri sadarbojās, apgalvoja, ka, ja Argentīnas izcelsmes biodīzeļdegvielas importam piemēros antidempinga maksājumu, visiem ražotājiem eksportētājiem, kuri sadarbojās, būtu jāpiemēro vienota maksājuma likme, pamatojoties uz visu izlasē iekļauto ražotāju eksportētāju antidempinga maksājumu vidējo svērto vērtību. Tie pamatoja šo prasību, norādot, ka visi izlasē iekļautie ražotāji ir komerciāli vai citā veidā savstarpēji saistīti – tie ražo, pārdod un aizdod cits citam biodīzeļdegvielu vai mijmaina to, un bieži dažādu uzņēmumu produkcija tiek iekrauta vienā okeāna kuģī un transportēta uz ES, un muitas iestādes vairs nevar identificēt un nošķirt dažādu ražotāju produkciju. Tie apgalvoja, ka šo īpašo apstākļu dēļ individuālu maksājumu noteikšana nav praktiski īstenojama.

(60) Lai gan šo prasību izteica visi ražotāji eksportētāji, arī tie, kuru individuālā dempinga starpība ir mazāka par vidējo svērto starpību, un lai gan, iespējams, tiktu vienkāršots muitas iestāžu darbs, šī prasība būtu jānoraida. Ja vien nav iespējams citādi, iespējamos praktiskos sarežģījumus nevajadzētu izmantot kā attaisnojumu pamatregulas nosacījumu nepiemērošanai. Šajā gadījumā tas, ka uzņēmumi mijmaina, aizņemas ražojumu vai veic citas ar attiecīgo ražojumu saistītas darbības, nepadara individuālu maksājumu piemērošanu neiespējamu pamatregulas 9. panta 6. punkta izpratnē.

(61) Trīs uzņēmumi vēlējās, lai to nosaukumi tiek iekļauti to ražotāju eksportētāju sarakstā, kuri sadarbojās, lai uz tiem attiecinātu antidempinga maksājuma likmi, ko piemēros izlasē neiekļautajiem uzņēmumiem, kuri sadarbojās, nevis atlikušo likmi, ko piemēros "visiem pārējiem uzņēmumiem".

(62) Divi no šiem trim uzņēmumiem IP laikā jau ražoja biodīzeļdegvielu vai nu iekšzemes tirgum, vai arī saskaņā ar atlīdzības līgumu citu ražotāju eksportētāju vajadzībām, taču paši neeksportēja uz Savienību. Trešais uzņēmums IP laikā biodīzeļdegvielu neražoja, jo attiecīgajā periodā joprojām turpinājās tā ražotnes celtniecība.

(63) Komisija uzskata, ka trīs minētie uzņēmumi neatbilst nosacījumiem, kas jāizpilda, lai uzņēmumu uzskatītu par ražotāju eksportētāju, kas sadarbojās. Tas attiecas ne tikai uz uzņēmumu, kas IP laikā vispār neražoja biodīzeļdegvielu, bet arī uz uzņēmumiem, kuri sadarbojās izmeklēšanas laikā, iesniedzot atlases veidlapu, jo tajā tie bija skaidri norādījuši, ka ražo biodīzeļdegvielu iekšzemes tirgum vai trešām personām, taču neeksportē to uz Savienību savā vārdā.

(64) Tāpēc šī prasība ir jānoraida, un attiecīgajiem trim uzņēmumiem būtu jāpiemēro "atlikušais" antidempinga maksājums.

(65) Ņemot vērā iepriekš izklāstītās normālās vērtības un eksporta cenas korekcijas un to, ka citas piezīmes netika saņemtas, pagaidu regulas 59. apsvēruma tabulu aizstāj ar šādu tabulu, un galīgās dempinga starpības, kas izteiktas procentos no *CIF* cenas pie Savienības robežas pirms nodokļu nomaksas, ir šādas:

Uzņēmums	Dempinga starpība
Louis Dreyfus Commodities S.A.	46,7 %
Grupa *Renova* (*Molinos Río de la Plata S.A., Oleaginosa Moreno Hermanos S.A.F.I.C.I. y A.* un *Vicentin S.A.I.C.*)	49,2 %
Grupa *T6* (*Aceitera General Deheza S.A., Bunge Argentina S.A.*)	41,9 %
Citi uzņēmumi, kas sadarbojās	46,8 %
Visi pārējie uzņēmumi	49,2 %

3. **Indonēzija**

3.1. *Normālā vērtība*

(66) Kā norādīts iepriekš 28.–34. apsvērumā, Komisija ir secinājusi, ka *DET* sistēma Indonēzijā izkropļo valsts biodīzeļdegvielas ražotāju ražošanas izmaksas un tāpēc ar attiecīgā ražojuma ražošanu un pārdošanu saistītās izmaksas nav pienācīgi atspoguļotas izmeklējamo Indonēzijas ražotāju glabātajā dokumentācijā.

(67) Tāpēc Komisija nolēma pārskatīt pagaidu regulas 63. apsvērumu un neņemt vērā neapstrādātas palmu eļļas (*CPO*), kas ir galvenā biodīzeļdegvielas ražošanai iegādātā un izmantotā izejviela, faktiskās izmaksas, ko savā uzskaitē reģistrēja attiecīgie uzņēmumi, un tās aizstāt ar cenu, par kādu šie uzņēmumi būtu iegādājušies *CPO*, ja tās cena nebūtu izkropļota.

(68) Izmeklēšanā tika apstiprināts, ka iekšzemē tirgotās *CPO* cena ir ievērojami mazāka par "starptautisko" atsauces cenu un to starpība ir gandrīz tikpat liela kā *CPO* piemērotais eksporta nodoklis. Tā kā *DET* sistēma ierobežo *CPO* eksporta iespējas, iekšzemes tirgū ir pieejams lielāks *CPO* daudzums, tādējādi radot spiedienu samazināt *CPO* iekšzemes cenas. Tas nozīmē, ka tirgus situācija ir īpaša.

(69) IP laikā biodīzeļdegvielas eksportam piemērotā eksporta nodokļa likme bija 2–5 %. Šajā periodā *CPO* eksporta nodokļa likme bija 15–20 %, savukārt *RBDPO* eksporta nodoklis – 5–18,5 %. Dažādās tarifa likmes piemēro atbilstīgi attiecīgajam atsauces cenu diapazonam (kas atbilst starptautiskā tirgus tendencēm un nav saistīts ar kvalitātes atšķirībām). Palmu augļu eksportam piemēro fiksētu nodokļa likmi – 40 %.

(70) Iepriekš minēto iemeslu dēļ pagaidu regulas 63. apsvērumu pārskata un attiecīgo uzņēmumu reģistrētās galvenās izejvielas (*CPO*) izmaksas saskaņā ar pamatregulas 2. panta 5. punktu aizstāj ar Indonēzijas iestāžu publicēto *CPO* eksporta atsauces cenu (*HPE*) ([1]), kuras pamatā ir publicētās starptautiskās cenas (Roterdama, Malaizija un Indonēzija). Šī korekcija attiecas uz *CPO*, kas tika pirkta gan no saistītiem, gan nesaistītiem uzņēmumiem. Attiecīgā tiesību subjekta pašu ražotās *CPO* cena ir pieņemama tad, ja nav pierādījumu par to, ka šī cena būtu izkropļota.

(71) Visi ražotāji eksportētāji no Indonēzijas, kā arī Indonēzijas valdība apgalvo, ka uzņēmumu reģistrēto *CPO* izmaksu aizstāšana ar *CPO* Indonēzijas atsauces cenu ir pretrunā gan PTO noteikumiem, gan pamatregulas 2. panta 5. punkta noteikumiem un tādējādi ir nelikumīga. Šajā saistībā Indonēzijas valdība apgalvoja, ka Komisija nepareizi rīkojusies, Indonēzijas Republiku uzskatot par valsti, kurā nav tirgus ekonomikas. Turpmāk izklāstīts šo uzņēmumu iesniegto argumentu apkopojums. Pirmkārt, Komisija nav minējusi nekādu iemeslu, kura dēļ būtu jāatkāpjas no faktiski reģistrētajām izmaksām, vai to, ka minētās izmaksas nepienācīgi atspoguļotu ar attiecīga ražojuma izgatavošanu saistītās izmaksas, bet ir vien minējusi, ka reģistrētās izmaksas ir nepamatoti zemas salīdzinājumā ar starptautiskajām cenām un tādēļ ir aizstājamas.

Tas ir pretrunā PTO noteikumiem, saskaņā ar kuriem kritērijs, lai noteiktu, vai konkrētas izmaksas var izmantot ražošanas izmaksu aprēķināšanā, ir tas, vai izmaksas ir saistītas ar ražojuma izgatavošanu vai pārdošanu, un nevis tas, vai tās pienācīgi atspoguļo tirgus vērtību. Otrkārt, pat ja pamatregulas 2. panta 5. punktā šķietami ir pieļauta korekcija, šo pantu varētu piemērot vien tādos gadījumos, kad valsts tieši iejaucas tirgū, nosakot vai regulējot cenas nepamatoti zemā līmenī. Tomēr šajā konkrētajā gadījumā Komisija pieņem, ka *CPO* iekšzemes cena ir nepatiesi zema *CPO* uzliktā eksporta nodokļa un nevis valsts regulējuma dēļ. Pat ja tas būtu taisnība, šāda veida ietekme uz iekšzemes cenu uzskatāma tikai un

([1]) *HPE* cenu kopš 2011. gada septembra katru mēnesi nosaka Indonēzijas iestādes, ņemot vērā trīs dažādu avotu – i) *CIF* Roterdamā, ii) *CIF* Malaizijā un iii) Indonēzijas preču biržas tirgus – informāciju par vidējām iepriekšējā mēneša cenām. *HPE* cenu nosaka, izmantojot tos pašus informācijas avotus, taču pamatojoties uz *FOB* noteikumiem. IP periodā pirms 2011. gada septembra (2011. gada jūlijā–augustā) par etaloncenu *CPO HPE* noteikšanai izmantoja tikai Roterdamas cenu.

vienīgi par nejaušību vai vienkārši par eksporta nodokļu sistēmas blakusiedarbību. Treškārt, Komisija nepamatoti atsaucas uz spriedumu *Acron* lietā, lai ar to pamatotu *CPO* korekcijas taisnīgumu. Šis spriedums pašlaik tiek apstrīdēts un tādēļ nav uzskatāms par precedentu. Jebkurā gadījumā faktiskie apstākļi *Acron* lietā bija atšķirīgi, jo pretēji *CPO* cenām Indonēzijā, kas tiek brīvi noteiktas tirgū, gāzes cenas regulē valsts. Visbeidzot, Indonēzijas valdība apgalvo, ka 2. panta 5. punkta korekcija tika veikta vienīgi tādēļ, lai palielinātu dempinga starpības, pamatojoties uz nodokļu atšķirībām.

(72) Apgalvojums, ka korekcijas veikšana, balstoties uz pamatregulas 2. panta 5. punktu, ir pretrunā PTO un/vai Savienības noteikumiem, ir jānoraida. PTO antidempinga nolīgums (ADN) ir transponēts pamatregulā, tādēļ uzskatāms, ka visi minētās regulas noteikumi, tostarp 2. panta 5. punkta noteikumi, ir saskaņā ar Savienības pienākumiem, kas ietverti ADN. Šajā ziņā jāatgādina, ka pamatregulas 2. panta 5. punkts ir vienādā mērā piemērojams gan attiecībā uz tirgus ekonomikas valstīm, gan attiecībā uz valstīm, kurās nav tirgus ekonomikas. Kā minēts iepriekš 42. apsvērumā, Vispārējā tiesa *Acron* lietā noteica tiesību principu, saskaņā ar kuru izmaksas, kas saistītas ar izmeklējamā ražojuma izgatavošanu un nav pienācīgi atspoguļotas uzņēmumu dokumentācijā, nevar izmantot par pamatu normālās vērtības aprēķināšanā, un šādas izmaksas saskaņā ar pamatregulas 2. panta 5. punktu var aizstāt ar izmaksām, kas atspoguļo tirgus konjunktūras noteikto cenu. Fakts, ka *Acron* lieta skāra valsts regulētas cenas, nav interpretējams tādējādi, ka Komisijai būtu tiesības piemērot 2. panta 5. punktu tikai attiecībā uz citiem valsts iejaukšanās veidiem, kas tiešā vai netiešā veidā izkropļo konkrēto tirgu, samazinot cenas līdz nepatiesi zemam līmenim. Speciālistu grupa ziņojumā "Ķīna: broileri" nesen nonāca pie līdzīga secinājuma par ADN 2.2.1.1. panta skaidrojumu. Šajā lietā Komisija konstatēja, ka ar attiecīgā ražojuma izgatavošanu saistītās izmaksas nav pietiekami atspoguļotas attiecīgo uzņēmumu dokumentācijā, jo tās ir nepatiesi zemas Indonēzijas *DET* sistēmas dēļ. Tādēļ Komisija uzskata, ka ir pietiekams pamatojums veikt *COP* izmaksu korekciju atbilstoši pamatregulas 2. panta 5. punktam. Atbildot uz Indonēzijas valdības apgalvojumu, var teikt, ka 2. panta 5. punktā paredzētās korekcijas pamats ir konstatētā atšķirība starp iekšzemes un starptautiskām *CPO* cenām un nevis atšķirības nodokļu piemērošanā.

(73) Divi ražotāji eksportētāji no Indonēzijas apgalvoja, ka Komisija nav pierādījusi to, ka Indonēzijas iekšzemes *CPO* cena būtu izkropļota. Minētie ražotāji eksportētāji iebilda, ka Komisijas pamata pieņēmums par to, ka *DET* ierobežo *CPO* eksporta iespējas, kā rezultātā iekšzemes tirgū ir pieejami lieli *CPO* apjomi, un tādējādi tiek pazemināta iekšzemes *CPO* cenas, ir faktiski nepareizs, jo *CPO* tiek eksportēts lielos daudzumos (70 % no visa ražošanas apjoma). Jebkurā gadījumā, pat ja iekšzemes *CPO* tirgu varētu uzskatīt par izkropļotu *DET* dēļ, tikpat izkropļota būtu arī *HPE* cena, jo tā balstīta uz starptautiskajām eksporta cenām, kurās ietverts eksporta nodoklis. Tādēļ *HPO* cenu nevar izmantot par etaloncenu *CPO* izmaksu korekcijas veikšanai.

(74) Neskarot faktu, ka *CPO* no Indonēzijas eksportē lielos daudzumos, izmeklēšanā ir konstatēts, ka *CPO* iekšzemes cena salīdzinājumā ar starptautiskajām cenām ir nepatiesi zema. Turklāt konstatētā cenu atšķirība aptuveni atbilst *DET* eksporta nodoklim. Tādēļ ir pamatots secinājums, ka zemo iekšzemes cenu līmeni ir izraisījis izkropļojums, ko rada *DET*. Turklāt preču, arī *CPO*, starptautiskās cenas nosaka, pamatojoties uz piedāvājumu un pieprasījumu, kas atspoguļo tirgus konjunktūras dinamiku. Nav darīti zināmi tādi pierādījumi, kas liecinātu, ka minēto tirgus konjunktūru būtu izkropļojusi ietekme, ko rada Indonēzijas *DET*. Tādēļ apgalvojums par to, ka *HPE* nebūtu piemērota etaloncena, tiek noraidīts.

(75) Viens ražotājs eksportētājs, kura pārdošanas apjoms iekšzemes tirgū netika atzīts par reprezentatīvu (pagaidu regulas 60. apsvērums), apgalvoja, ka Komisija kļūdaini veikusi reprezentativitātes pārbaudi, pamatojoties uz saistīto uzņēmumu individuālo pārdošanas apjomu, nevis visu grupā iekļauto uzņēmumu kopējo pārdošanas apjomu. Taču tas atzina, ka iespējamā kļūda neietekmēja provizorisko konstatējumu par attiecīgo uzņēmumu. Tiek atgādināts, ka attiecībā uz šo ražotāju eksportētāju visi saistītie uzņēmumi atsevišķi neatbilda reprezentativitātes pārbaudes kritērijiem. Tāpēc arī tad, ja šis apgalvojums būtu pamatots, būtu skaidrs, ka reprezentativitātes pārbaude, pamatojoties uz visu saistīto uzņēmumu kopējo pārdošanas apjomu iekšzemes tirgū, kā atzina ražotājs eksportētājs, nevarētu ietekmēt sākotnējos konstatējumus. Citas piezīmes netika saņemtas, tāpēc ar šo tiek apstiprināts pagaidu regulas 60.–62. apsvērums.

(76) Viena persona apgalvoja, ka saistībā ar pagaidu regulas 63. apsvērumu tai tika piemērotas pārmērīgas PVA izmaksas. Izskatot šo apgalvojumu, tika noskaidrots, ka, aprēķinot normālo vērtību, PVA izmaksas tika piemērotas gan iekšzemes, gan eksporta pārdošanas apjomam. Tāpēc tika veiktas vajadzīgās korekcijas un PVA izmaksas piemēroja tikai pārdošanai iekšzemes tirgū.

(77) Viena persona apstrīdēja normālās vērtības aprēķinu, jo īpaši 2. panta 6. punktā paredzēto metodoloģiju, kas minēta pagaidu regulas 65. apsvērumā. Pamatregulas 2. panta 6. punktā ir paredzētas trīs alternatīvas metodoloģijas PVA izmaksu un peļņas noteikšanai gadījumā, ja nevar izmantot uzņēmuma faktiskos datus. Šī persona apgalvoja, ka attiecīgās trīs metodoloģijas jāizskata to izklāstīšanas secībā un tāpēc vispirms būtu jāapsver 2. panta 6. punkta a) apakšpunkta un 2. panta 6. punkta b) apakšpunkta piemērošana.

(78) Tā kā šķiet, ka pagaidu regulā ir analizēta tikai 2. panta 6. punkta c) apakšpunktā paredzētā metodoloģija, turpmākajos apsvērumos izklāstīts, kāpēc šajā gadījumā nevar piemērot 2. panta 6. punkta a) un b) apakšpunktu.

(79) Pamatregulas 2. panta 6. punkta a) apakšpunktu nevar piemērot tāpēc, ka izlasē iekļautajiem Indonēzijas (un Argentīnas) uzņēmumiem netika noteiktas faktiskas summas, jo tie nepārdeva ražojumu parastā tirdzniecības apritē. Tādējādi nav pieejami 2. panta 6. punkta a) apakšpunkta piemērošanai vajadzīgie dati par eksportētāju vai ražotāju (izlasē iekļauto) faktiskajām summām.

(80) Pamatregulas 2. panta 6. punkta b) apakšpunkts nav piemērojams, jo visi izlasē ietvertie Indonēzijas (un Argentīnas) uzņēmumi parastā tirdzniecības apritē nepārdod tās pašas vispārējās kategorijas ražojumus.

(81) Saistībā ar 2. panta 6. punkta b) apakšpunktu šī persona arī apgalvoja, ka pamatregula nav konsekventa ar PTO regulu, jo tās 2. panta 6. punkta b) apakšpunktā noteikts, ka ražojumam jābūt pārdotam parastā tirdzniecības apritē. Tomēr, kā minēts iepriekš 72. apsvērumā, pamatregulā ir transponēts PTO Antidempinga nolīgums (ADN), un tādēļ uzskatāms, ka visi minētās regulas noteikumi, tostarp 2. panta 6. punkta noteikumi, ir saskaņā ar Savienības pienākumiem, kas ietverti ADN, un ka parastā tirdzniecības apritē veiktas pārdošanas elements pilnībā atbilst noteikumiem.

(82) Tāpēc tiek apstiprināta 2. panta 6. punkta c) apakšpunkta piemērošana, izvēloties jebkādu citu pamatotu metodi peļņas apmēra noteikšanai.

(83) Vairākas personas arī uzskatīja, ka normālās vērtības aprēķināšanai izmantotais 15 % peļņas apmērs ir pārmērīgs. Tās apgalvoja, ka pagaidu regulā nav paskaidrots, kā Komisija aprēķināja 15 % peļņas apmēru, un tāpēc tās pieņēma, ka Komisija izmantoja kaitējuma aprēķināšanai izmantoto peļņas apmēru (15 %). Tās apgalvoja, ka vairākās citās lietās par patēriņa precēm Komisija izmantoja peļņas līmeņus 5 % diapazonā. Vairākas personas ierosināja izmantot ASV izcelsmes bioetanola lietā noteikto peļņas apmēru. Viena persona arī ierosināja, ka tās pārdotajam biodīzeļdegvielas un minerāldīzeļdegvielas maisījumam būtu jāpiemēro mazāks peļņas apmērs. Turklāt Indonēzijas valdība apgalvoja, ka, aizstājot *CPO* izmaksas atbilstoši pamatregulas 2. panta 5. punktam un vienlaikus izmantojot 15 % peļņas apmēru atbilstoši pamatregulas 2. panta 6. punkta c) apakšpunktam (kas atspoguļo peļņas apmēru tirgū bez izkropļojumiem), tiek veikta dubulta korekcija.

(84) Pirmkārt, apgalvojums, ka Komisija, aprēķinot normālo vērtību, sistemātiski izmanto 5 % peļņas apmēru, nav pareizs. Katra situācija tiek izvērtēta individuāli, ņemot vērā attiecīgā gadījuma īpašos apstākļus. Piemēram, 2009. gada biodīzeļdegvielas procedūrā, kas attiecās uz Amerikas Savienotajām Valstīm, izmantoja dažādus peļņas līmeņus, un vidējā svērtā peļņa ievērojami pārsniedza 15 %. Otrkārt, tā kā saskaņā ar Pasaules Bankas datiem īstermiņa un vidēja termiņa aizņēmuma likme Indonēzijā ir aptuveni 12 %, šķiet, ir pamatoti uzskatīt, ka uzņēmējdarbība iekšzemes biodīzeļdegvielas tirgū nodrošinās lielāku peļņas apmēru nekā līdzekļu aizņemšanās kapitāla izdevumu segšanai. Treškārt, neatkarīgi no tā, vai biodīzeļdegvielas un minerāldīzeļdegvielas maisījums ietilpst tajā pašā ražojumu vispārējā kategorijā, saskaņā ar pamatregulas 2. panta 6. punkta b) apakšpunktu šiem ražojumiem jābūt pārdotiem parastā tirdzniecības apritē, kā tas jau norādīts iepriekš 80. apsvērumā. Tā kā biodīzeļdegviela iekšzemes tirgū netiek pārdota parastā tirdzniecības apritē, *mutatis mutandis* netiek uzskatīts, ka biodīzeļdegvielas un minerāldīzeļdegvielas maisījumu pārdod parastā tirdzniecības apritē. Tāpēc, kā arī iepriekš izklāstīto iemeslu dēļ peļņa 15 % apmērā ir pamatota summa, ko Indonēzijā var nopelnīt salīdzinoši jaunas, kapitālietilpīgas ražošanas nozares pārstāvji. Indonēzijas valdības arguments par dubulto korekciju nav pieņemams, jo izmaksu korekcija atbilstoši pamatregulas 2. panta 5. punktam un pamatota peļņa atbilstoši pamatregulas 2. panta 6. punkta c) apakšpunktam ir divas pilnīgi atšķirīgas lietas. Ar šo tiek apstiprināts pagaidu regulas 65. apsvērums.

(85) Viena persona apgalvoja, ka *CPO HPE* cena būtu jākoriģē uz leju, atņemot transportēšanas izmaksas, kuras tajā ir ietvertas, jo iekšzemes *CPO* cenas korekcija līdz *CPO* starptautiskās cenas līmenim tiek veikta ar mērķi iegūt neizkropļotu iekšzemes *CPO* cenu.

(86) Minētais apgalvojums ir jānoraida. Komisija ir apsvērusi vairākas vispiemērotākās cenas alternatīvas, kas būtu izmantojamas par starptautisko atsauces cenu. Jāatgādina, ka arī Indonēzijas iestādes izmanto *HPE* cenu par etaloncenu, aprēķinot ikmēneša eksporta maksājumu. Tādēļ Indonēzijas iestāžu nosauktā *HPE* cena tika uzskatīta par vispiemērotāko starptautisko atsauces cenu, kas būtu izmantojama par etaloncenu, nosakot izmaksu izkropļojuma līmeni biodīzeļdegvielas ražošanā Indonēzijā.

(87) Divas personas iebilda, ka Komisija nav ņēmusi vērā to, ka biodīzeļdegviela bez *CPO* tiek ražota arī no citām izejvielām, piemēram, no palmu taukskābju destilāta (*"PFAD"*), pārstrādātas palmu eļļas (*"RPO"*) vai pārstrādāta palmu stearīna (*"RST"*). Tā kā nav ņemtas vērā visas izejvielas, ko personas izmantojušas biodīzeļdegvielas ražošanā, *CPO* korekcija (kā aprakstīts 70. apsvērumā) ir attiecināta uz nepareizām izmantotajām izejvielām, un tādēļ arī aprēķinātās normālās vērtības līmenis ir nepareizs.

(88) Šie apgalvojumi ir jānoraida. Jāuzsver, ka Komisija ir aizstājusi vienīgi tās izmaksas, kas radušās par *CPO*, kas iepirkta no saistītiem vai nesaistītiem ražotājiem biodīzeļdegvielas ražošanai. Kas attiecas uz citiem blakusproduktiem kā, piemēram, *PFAD*, *RPO* un *RST*, kas rodas iepirktās *CPO* ražošanas procesā un ko arī tālāk pārstrādā biodīzeļdegvielā, nekādas korekcijas nav veiktas.

(89) Trīs personas apgalvoja, ka Komisija nav ievērojusi to, ka to veiktie *CPO* iepirkumi no saistītiem uzņēmumiem būtu klasificējami kā uzņēmumā veikta ražošana un tādēļ korekcija atbilstoši 2. panta 5. punktam nebūtu piemērojama (kā paskaidrots iepriekš 70. apsvērumā). Personas apgalvo, ka darījumi uzņēmumu grupas ietvaros tika veikti, ievērojot godīgas konkurences nosacījumus, un tādēļ tie nebūtu koriģējami, izmantojot starptautisko cenu. Turklāt viens ražotājs eksportētājs apgalvoja, ka aprēķinātā normālā vērtība IP laikā būtu jānosaka ik mēnesi.

(90) Tā kā iekšējā darījuma cenu nevar uzskatīt par ticamu, Komisijas standarta prakse šādos gadījumos ir pārbaudīt to, vai darījumos starp saistītām personām patiesi ir ievēroti godīgas konkurences nosacījumi. Lai to noteiktu, Komisija salīdzina saistīto uzņēmumu darījuma cenu ar attiecīgo tirgus cenu. Tā kā attiecīgā tirgus cena ir izkropļota, Komisija šādu salīdzinājumu nevar veikt. Tādēļ Komisijai šāda neuzticama cena ir jāaizstāj ar pamatotu cenu, ko parastos tirgus apstākļos izmantotu atbilstoši godīgas konkurences nosacījumiem. Šajā gadījumā – ar starptautisko cenu. Attiecībā uz apgalvojumu par aprēķinātās normālās vērtības noteikšanu katru mēnesi iesniegtā un pārbaudītā informācija nebija pietiekami detalizēta, lai pieļautu šādus aprēķinus. Tādēļ abi apgalvojumi tiek noraidīti.

(91) Savienības ražošanas nozare apgalvoja, ka atbilstoši pamatregulas 2. panta 5. punktam būtu jākoriģē arī tajā pašā tiesību subjektā pašu ražotās *CPO* izmaksas, jo arī tās skar *DET* izraisītais izkropļojums.

(92) Minētais apgalvojums ir jānoraida. Lai gan izejvielas biodīzeļdegvielas ražošanas procesā patiesi tiek nodotas tālāk vairākos pārstrādes/ražošanas posmos, šo ražošanas posmu izmaksas var uzskatīt par ticamām, jo tās ir radušās viena tiesību subjekta ietvaros un jautājums par darījumiem, kuru cenas būtu apšaubāmas, kā aprakstīts iepriekš, šajā gadījumā nav aktuāls.

(93) Viens ražotājs eksportētājs apgalvoja, ka Komisijai būtu bijis jāatskaita no aprēķinātās normālās vērtības tā saucamās cenas pielaides. Minētais apgalvojums nav pieņemams. Aprēķinātā normālā vērtība tika noteikta, pamatojoties uz izmaksām. Tādēļ nebūtu pamatoti atskaitīt pielaides, vadoties pēc apsvērumiem saistībā ar cenām.

3.2. *Eksporta cena*

(94) Viena persona apstrīdēja noteikto eksporta cenu, apgalvojot, ka būtu jāņem vērā ar riska ierobežošanu saistītie ienākumi un zaudējumi, un pieņemot, ka ar biodīzeļdegvielu saistītās nodrošināšanās radītie ienākumi un zaudējumi ir nekonsekventi atspoguļoti uzskaitē.

(95) Apgalvojums, ka būtu jāņem vērā ar riska ierobežošanu saistītie ienākumi un zaudējumi, ir jānoraida. Pamatregulas 2. panta 8. punktā skaidri norādīts, ka eksporta cena ir tā cena, kas faktiski samaksāta vai maksājama par preci, kuru eksportē pārdošanai, neatkarīgi no jebkādiem atsevišķiem – lai arī saistītiem – un no riska ierobežošanas darbībām izrietošiem ienākumiem vai zaudējumiem. Tāpēc ar šo tiek apstiprināta pagaidu regulas 66. un 67. apsvērumā paredzētā metodoloģija.

(96) Komisija atzīst, ka sākumposmā vienas personas ar biodīzeļdegvielu saistītās riska ierobežošanas radītie ienākumi un zaudējumi uzskaitē tika atspoguļoti nekonsekventi. Šis apgalvojums tiek pieņemts, un ir veiktas vajadzīgās korekcijas.

(97) Viena persona attiecībā uz pagaidu regulas 68. apsvērumu apgalvoja, ka 5 % peļņas apmērs, ko izmantoja saistītajiem tirdzniecības uzņēmumiem, kuri atrodas Savienībā, izraisīja pārmērīgu kapitāla ienesīgumu un ir lielāks par peļņu, ko par biodīzeļdegvielas pārdošanu parasti gūst nesaistītie tirgotāji. Šī persona apgalvo, ka parastais kapitāla ienesīgums ir peļņas apmērs 1,3–1,8 %.

(98) Tā kā nesaistītie importētāji nesadarbojās un tirdzniecības uzņēmumi ir pakalpojumu uzņēmumi, kuri neveic būtiskus kapitālieguldījumus, iepriekš minētais pieņēmums par kapitāla ienesīgumu ir nebūtisks un Komisija to noraida, uzskatot, ka šajā gadījumā 5 % peļņas apmērs ir pamatots. Tāpēc ar šo tiek apstiprināts pagaidu regulas 68. apsvērums.

(99) Saistībā ar pagaidu regulas 69. apsvērumu viena persona apgalvoja, ka eksporta cenai būtu jāpieskaita uzcenojums par divkāršās uzskaites biodīzeļdegvielu, jo tas būtu saskaņā ar Itālijas tiesību aktiem.

(100) Arī tad, ja Komisija šo apgalvojumu pieņemtu un pieskaitītu eksporta cenai uzcenojumus, saskaņā ar pamatregulas 2. panta 10. punkta k) apakšpunktu tie no jauna būtu jāatņem, lai varētu salīdzināt eksporta cenu ar to pašu normālo vērtību, pienācīgi ņemot vērā atšķirības, kas ietekmē cenu salīdzināmību. Tā kā Indonēzijā divkāršās uzskaites biodīzeļdegvielai nepiemēro uzcenojumu, lielāka eksporta cena Itālijā nebūtu tieši salīdzināma. Tāpēc šī prasība tiek noraidīta, un ar šo tiek apstiprināts pagaidu regulas 69. apsvērums.

(101) Pēc galīgās informācijas izpaušanas šī persona atkārtoja savu apgalvojumu. Tomēr netika iesniegti papildu argumenti, lai grozītu Komisijas izvērtējuma secinājumus. Tāpēc pagaidu regulas 69. apsvērums joprojām tiek apstiprināts.

(102) Pēc galīgās informācijas izpaušanas vairāki ražotāji eksportētāji vērsa Komisijas uzmanību uz iespējamām kļūdām dempinga aprēķinos. Šie apgalvojumi tika pārbaudīti, un attiecīgos gadījumos aprēķini tika koriģēti.

3.3. *Salīdzinājums*

(103) Piezīmes par salīdzinājumu netika saņemtas, tāpēc ar šo tiek apstiprināts pagaidu regulas 70.–75. apsvērums.

3.4. *Dempinga starpības*

(104) Ņemot vērā iepriekš apsvērumos izklāstītās normālās vērtības un eksporta cenas korekcijas un tā kā citas piezīmes netika saņemtas, galīgās dempinga starpības, kas izteiktas procentos no *CIF* cenas pie Savienības robežas pirms nodokļu nomaksas, ir šādas:

Uzņēmums	Dempinga starpība
PT Ciliandra Perkasa, Džakarta	8,8 %
PT Musim Mas, Medana	18,3 %
PT Pelita Agung Agrindustri, Medana	16,8 %
PT Wilmar Bioenergi Indonesia, Medana, un *PT Wilmar Nabati Indonesia,* Medana	23,3 %
Citi uzņēmumi, kas sadarbojās	20,1 %
Visi pārējie uzņēmumi	23,3 %

E. **KAITĒJUMS**

1. **Savienības ražošanas apjoms un Savienības ražošanas nozare**

(105) Pagaidu regulas 80.–82. apsvērumā definēta Savienības ražošanas nozare un apstiprināts, ka no Savienības ražošanas nozares definīcijas tika izslēgti trīs uzņēmumi, jo tie bija atkarīgi no importa, kas tika veikts no attiecīgajām valstīm, proti, tie no attiecīgajām valstīm importēja ievērojami vairāk biodīzeļdegvielas, nekā paši ražoja.

(106) No Savienības ražošanas nozares definīcijas tika izslēgti vēl divi uzņēmumi, jo izmeklēšanas periodā tie neražoja biodīzeļdegvielu.

(107) Pēc pagaidu regulas publicēšanas tika saņemtas piezīmes par to, ka no Savienības ražošanas nozares definīcijas būtu jāizslēdz arī citi uzņēmumi, jo tie importē biodīzeļdegvielu no attiecīgajām valstīm un ir saistīti ar Argentīnas un Indonēzijas ražotājiem eksportētājiem, tādējādi pasargājot sevi no dempinga nelabvēlīgās ietekmes.

(108) Šīs piezīmes ir noraidītas. Izvērtējot apgalvojumu attiecībā uz saistību starp ražotājiem eksportētājiem un Savienības ražošanas nozari, tika konstatēts, ka kontrolakciju sabiedrībai piederēja gan Argentīnas ražotāja eksportētāja akcijas, gan Savienības ražotāja akcijas.

(109) Pirmkārt, tika konstatēts, ka šie uzņēmumi atklāti un savstarpēji konkurē par vieniem un tiem pašiem klientiem Savienības tirgū, un tas liecina, ka to saistība nekādi neietekmēja ne Argentīnas ražotāja eksportētāja, nedz arī Savienības ražotāja uzņēmējdarbības praksi.

(110) Pēc galīgās informācijas izpaušanas viena ieinteresētā persona pieprasīja informāciju saistībā ar Komisijas secinājumu, ka Argentīnas ražotāji un Savienības ražošanas nozare Eiropas tirgū konkurē par vieniem un tiem pašiem klientiem. Izmeklēšana attiecībā uz Savienības ražotājiem un izmeklēšana attiecībā uz Argentīnas ražotājiem šo faktu apliecināja, un netika saņemti pierādījumi, kas pamatotu pieņēmumu par to, ka Argentīnas eksportētāji un Savienības ražotāji būtu vienojušies par savstarpēju nekonkurēšanu biodīzeļdegvielas pārdošanā galalietotājiem. Galalietotāju skaits ir salīdzinoši neliels, un tie galvenokārt ir lielas naftas pārstrādes rūpnīcas, kas iepērk gan no Savienības ražotājiem, gan no importētājiem.

(111) Otrkārt, tika konstatēts, ka Savienības ražotāja, kas minēts iepriekš 108. apsvērumā, galvenās intereses ir saistītas ar Savienību, jo īpaši tā ražošanas un saistītās pārdošanas darbības, kā arī pētniecības pasākumi. Tāpēc tika secināts, ka attiecīgā saistība nav iemesls šā uzņēmuma izslēgšanai no Savienības ražošanas nozares definīcijas saskaņā ar pamatregulas 4. panta 1. punkta a) apakšpunktu.

(112) Tas, ka atsevišķi Savienības ražošanas nozares pārstāvji importējuši biodīzeļdegvielu no attiecīgajām valstīm, nav pietiekams iemesls, lai mainītu Savienības ražošanas nozares definīciju. Kā paskaidrots pagaidu regulā, Savienības ražošanas nozares pārstāvji no attiecīgajām valstīm importēja pašaizsardzības nolūkā. Turklāt tika konstatēts, ka atsevišķiem tādiem Savienības ražotājiem, kuri importēja no attiecīgajām valstīm, interešu centrs bija Savienībā – šo uzņēmumu saražotais apjoms pārsniedza importēto, un to pētniecības darbības tika veiktas Savienībā.

(113) Viena ieinteresētā persona apgalvoja, ka Savienības ražošanas nozares definīcijā būtu jāiekļauj arī tādi uzņēmumi, kuri iegādājās biodīzeļdegvielu un to sajauca ar minerāldīzeļdegvielu, jo arī šie maisījumi bija attiecīgais ražojums. Šis apgalvojums tiek noraidīts. Attiecīgais ražojums ir biodīzeļdegviela tīrā veidā vai maisījumā. Tāpēc attiecīgā ražojuma ražotāji ir biodīzeļdegvielas ražotāji, nevis uzņēmumi, kuri sajauc biodīzeļdegvielu ar minerāldīzeļdegvielu.

(114) Tāpēc tiek apstiprināta pagaidu regulas 80.–82. apsvērumā sniegtā Savienības ražošanas nozares definīcija un 83. apsvērumā noteiktais produkcijas apjoms IP laikā.

2. **Patēriņš Savienībā**

(115) Pēc pagaidu informācijas izpaušanas Savienības ražošanas nozare nedaudz koriģēja 2009. gada pārdošanas apjomu, tādējādi pielāgojot attiecīgā gada patēriņu Savienībā. Šī korekcija nemaina tendenci un pagaidu regulā izdarītos secinājumus par datiem. Turpmāk ir dota koriģēta 1. tabula. Piezīmes netika saņemtas, tāpēc ar šo tiek apstiprināts pagaidu regulas 84.–86. apsvērums.

Patēriņš Savienībā	2009. g.	2010. g.	2011. g.	IP
Tonnas	11 151 172	11 538 511	11 159 706	11 728 400
Indekss (2009. gads = 100)	100	103	100	105

Informācijas avots: *Eurostat*, Savienības ražošanas nozares dati.

3. **Importa no attiecīgajām valstīm ietekmes kumulatīvais novērtējums**

(116) Pagaidu regulas 88.–90. apsvērumā Komisija konstatēja, ka ir izpildīti Argentīnas un Indonēzijas izcelsmes importa kumulatīvā novērtējuma priekšnosacījumi. Viena ieinteresētā persona apstrīdēja šo secinājumu, apgalvojot, ka Indonēzijas izcelsmes *PME* nekonkurēja ar Savienībā ražoto biodīzeļdegvielu tādu pašu iemeslu dēļ kā Argentīnas izcelsmes *SME* un ka *PME* bija lētāks par Savienībā ražoto biodīzeļdegvielu, jo izejviela (vai "izejmateriāls") bija lētāka par Savienībā pieejamo izejmateriālu.

(117) Minētie argumenti tiek noraidīti. Gan *SME*, gan *PME* importē Savienībā, turklāt tos arī ražo Savienībā un pirms pārdošanas vai sajaukšanas ar minerāldīzeļdegvielu sajauc ar *RME* un citām Savienībā ražotām biodīzeļdegvielām. Maisījumu izgatavotāji galīgā ražojuma izgatavošanai visu gadu var iegādāties no dažādiem izejmateriāliem iegūtu un dažādas izcelsmes biodīzeļdegvielu, pamatojoties uz tirgus noteikumiem un klimatiskajiem apstākļiem. Vasaras mēnešos tiek pārdots lielāks *PME* apjoms, bet ziemas mēnešos – mazāks, tomēr tas konkurē ar *RME* un Savienībā ražotu biodīzeļdegvielu, kā arī ar Argentīnas izcelsmes *SME*.

(118) Tāpēc ar šo tiek apstiprināts pagaidu regulas 90. apsvērums.

4. **Attiecīgo valstu izcelsmes importa par dempinga cenām apjoms, cena un tirgus daļa**

(119) Viena ieinteresētā persona apstrīdēja pagaidu regulas 2. tabulā sniegtos importa datus, norādot, ka Indonēzijas izcelsmes importa apjoms bija daudz mazāks, nekā norādīts tabulā. Pagaidu regulas 2. tabulas importa datu pamatā ir *Eurostat* dati, kuri tika rūpīgi pārbaudīti un atzīti par pareiziem, kā arī atbilstīgiem Indonēzijas eksportētāju savāktajiem datiem. Biodīzeļdegviela ir salīdzinoši jauns ražojums, un tās importam piemērojamie muitas kodi pēdējo gadu laikā ir mainījušies. Tāpēc, izgūstot *Eurostat* datus, lai pārliecinātos par datu precizitāti, jāizmanto attiecīgajā laikā piemērojamie kodi. Tas nozīmē, ka ieinteresētās personas izgūtie dati ir nepilnīgi un tajos norādīts mazāks importa apjoms nekā 2. tabulā sniegtajā pilnīgajā datu kopā.

(120) Tā kā 1. tabulā norādītais patēriņš Savienībā tika nedaudz koriģēts, nedaudz mainījās arī 2. tabulā redzamā Argentīnas tirgus daļa 2009. gadā, savukārt Indonēzijas dati nemainījās. Tas neietekmē ar datiem saistītās tendences un secinājumus. Turpmāk tabulā ir labota tirgus daļa.

	2009. g.	2010. g.	2011. g.	IP
Imports no Argentīnas				
Tirgus daļa	7,7 %	10,2 %	12,7 %	10,8 %
Indekss (2009. gads = 100)	100	135	167	141

Informācijas avots: Eurostat.

5. **Cenu samazinājums**

(121) Kā izklāstīts pagaidu regulas 94.–96. apsvērumā, lai noteiktu cenu samazinājumu, Argentīnas un Indonēzijas izcelsmes produktu importa cenu, izmantojot izlasē iekļauto uzņēmumu datus, salīdzināja ar attiecīgo Savienības ražošanas nozares ražojumu pārdošanas cenu. Šajā salīdzinājumā no cenu samazinājuma aprēķina izslēdza biodīzeļdegvielu, ko Savienības ražošanas nozare importēja tālākpārdošanai.

(122) Ieinteresētās personas norādīja, ka izmantotā metodoloģija, t. i., zemākās filtrējamības temperatūras (*"CFPP"*) salīdzinājums, atšķīrās no metodes, ko piemēroja iepriekšējā antidempinga izmeklēšanā, kura attiecās uz ASV izcelsmes biodīzeļdegvielu un kurā salīdzināja izejmateriālus.

(123) Atšķirībā no Argentīnas un Indonēzijas ražotājiem eksportētājiem Savienības ražošanas nozare nepārdod no viena izejmateriāla iegūtu biodīzeļdegvielu, bet, lai iegūtu pārdodamo galīgo biodīzeļdegvielu, sajauc vairākus izejmateriālus. Galapatērētājs nezina un neuztraucas par iegādātā ražojuma sastāvu, ja vien tā zemākā filtrējamības temperatūra atbilst prasītajai. Patērētājam būtiska ir zemākā filtrējamības temperatūra, nevis izmantotie izejmateriāli. Ņemot to vērā, tika secināts, ka šajā procedūrā ir pareizi salīdzināt cenu, pamatojoties uz zemāko filtrējamības temperatūru.

(124) Lai salīdzinātu no Indonēzijas importētos ražojumus, kuru zemākā filtrējamības temperatūra ir 13 °C un augstāka, ar Savienībā ražotiem un sajauktiem ražojumiem, kuru zemākā filtrējamības temperatūra bija 0 °C, tiem Indonēzijas izcelsmes ražojumiem, kuriem zemākā filtrējamības temperatūra bija 13 °C vai augstāka, importa cenu koriģēja atbilstīgi cenas starpībai starp tiem Savienības ražošanas nozares pārdotiem ražojumiem, kuru zemākā filtrējamības temperatūra bija 13 °C, un tiem Savienības ražošanas nozares pārdotiem ražojumiem, kuru zemākā filtrējamības temperatūra bija 0 °C. Viens Indonēzijas ražotājs eksportētājs norādīja, ka, tā kā Savienības ražošanas nozare ražojumus, kuru zemākā filtrējamības temperatūra ir 13 °C, vienā darījumā pārdeva nelielā daudzumā, šīs cenas būtu jāsalīdzina ar cenām, kas noteiktas līdzvērtīga apjoma darījumiem ar ražojumiem, kuru zemākā filtrējamības temperatūra ir 0 °C. Pārbaudot līdzvērtīga apjoma darījumus ar tādiem ražojumiem, kuru zemākā filtrējamības temperatūra bija 0 °C, tika konstatēts, ka cenas starpība atbilst starpībai, kas izmantota visiem ar šo ražojumu saistītajiem darījumiem, un cenas atšķirības bija gan lielākas, gan mazākas par vidējo cenas starpību. Tāpēc pagaidu regulas 97. apsvērumā konstatētais cenas samazinājuma līmenis netika mainīts.

(125) Viens ražotājs eksportētājs no Indonēzijas pieprasīja Komisijai izpaust pilnu ražojuma kontroles numuru (*"PCN"*) attiecībā uz maisījumiem, ko pārdod Savienības ražošanas nozare, proti, Savienības ražošanas nozares katra pārdotās pašu produkcijas izejmateriāla procentuālo īpatsvaru. Ņemot vērā to, ka kaitējuma noteikšanas nolūkos salīdzinājums tika veikts vienīgi attiecībā uz *CFPP*, šis pieprasījums tika noraidīts.

(126) Viena ieinteresētā persona apgalvoja, ka atšķīrās Atjaunojamo energoresursu direktīvas kritērijiem atbilstīgās biodīzeļdegvielas ("AED sertificēta") un šiem kritērijiem neatbilstīgās biodīzeļdegvielas cena. Tā apgalvoja, ka, tā kā no Indonēzijas importētie ražojumi nebija AED sertificēti un tā kā reģistrētā AED sertificētās biodīzeļdegvielas cena bija lielāka, būtu jāveic attiecīgas korekcijas.

(127) Minētais apgalvojums tika noraidīts. Gandrīz visi ražojumi, ko IP laikā importēja no Indonēzijas, bija AED sertificēti. Turklāt dalībvalstis AED noteikto ilgtspējības kritēriju savos tiesību aktos īstenoja tikai 2012. gadā, tāpēc lielākajā IP posmā tam, vai biodīzeļdegviela bija vai nebija AED sertificēta, nebija nozīmes.

(128) Pēc galīgās informācijas izpaušanas viens Indonēzijas ražotājs eksportētājs izteica piezīmi par cenu samazinājuma aprēķiniem un apgalvoja, ka *PME* imports no Indonēzijas būtu jāsalīdzina ar visu Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjomu. Faktiski cenu samazinājums tika aprēķināts, salīdzinot Indonēzijas *PME* cenas ar Savienības ražošanas nozares pārdošanas cenām par visiem ražojumiem, kuru zemākā filtrējamības temperatūra bija 0 °C, un tad Indonēzijas *PME* importa cenai pieskaitot starpību starp cenu par Savienības ražošanas nozares pārdotajiem ražojumiem, kuru zemākā filtrējamības temperatūra bija 0 °C, un cenu par Savienības ražošanas nozares pārdotajiem ražojumiem, kuru zemākā filtrējamības temperatūra bija 13 °C. Tāpēc šis apgalvojums tiek noraidīts. Tās pašas ieinteresētās personas apgalvojums, ka kaitējuma aprēķinos ietverts importētais ražojums, neatbilst faktiem un tādēļ tiek noraidīts. Jebkurā gadījumā importētā biodīzeļdegviela tika sajaukta ar Savienībā ražoto biodīzeļdegvielu un pārdota par to pašu cenu kā maisījumi, kas nesaturēja importēto biodīzeļdegvielu.

(129) Viens Indonēzijas ražotājs eksportētājs turklāt apstrīdēja pēcimportēšanas izmaksu aprēķinus. Tomēr tika apstiprinātas minētās izmaksas, ko veido faktiskās biodīzeļdegvielas importēšanas izmaksas, no kurām atņemtas piegādes izmaksas līdz galasaņēmējam, un nekādas izmaiņas nav nepieciešamas.

6. **Makroekonomiskie rādītāji**

(130) Kā izklāstīts pagaidu regulas 101. apsvērumā, pamatojoties uz saņemtajiem datiem, kas attiecās uz par visu Savienības ražošanas nozari, tika analizēti šādi makroekonomiskie rādītāji: ražošanas apjoms, ražošanas jauda, jaudas izmantojums, pārdošanas apjoms, tirgus daļa, izaugsme, nodarbinātība, ražīgums, dempinga starpības lielums un atgūšanās no iepriekšējā dempinga.

(131) Pēc pagaidu informācijas izpaušanas Savienības ražošanas nozare norādīja, ka pagaidu regulas 4. tabulā izmantotajos datos par jaudu iekļauta jauda, kas nebija izmantota, taču nebūtu bijusi pieejama biodīzeļdegvielas ražošanai IP laikā vai iepriekšējos gados. Ražotāji šo jaudu atsevišķi norādīja kā "dīkstāves jaudu", kas nebūtu jāuzskata par izmantošanai pieejamo jaudu. Tāpēc 4. tabulā norādītais jaudas izmantojums bija neprecīzs. Rūpīgi pārskatot no jauna iesniegtos datus, apgalvojums tika apstiprināts un 4. tabulā sniegtie dati tika koriģēti. Pagaidu regulā norādītais jaudas izmantojuma rādītājs bija 43–41 %, un to mainīja uz 46–55 %. Savienības ražošanas nozare arī koriģēja 2009. gada ražošanas apjoma datus, kā redzams turpmākajā tabulā.

	2009. g.	2010. g.	2011. g.	IP
Ražošanas jauda (tonnas)	18 856 000	18 583 000	16 017 000	16 329 500
Indekss (2009. gads = 100)	100	99	85	87
Ražošanas apjoms (tonnas)	8 729 493	9 367 183	8 536 884	9 052 871
Indekss (2009. gads = 100)	100	107	98	104
Jaudas izmantojums	46 %	50 %	53 %	55 %
Indekss (2009. gads = 100)	100	109	115	120

(132) Pagaidu regulas 103. apsvērumā analizēti iepriekšējie dati par jaudas izmantojumu un norādīts, ka ražošanas apjoms pieauga, savukārt jauda saglabājās nemainīga. Pēc datu pārskatīšanas ražošanas apjoms turpināja pieaugt, taču attiecīgā perioda izmantojamā jauda samazinājās. Tas liecina, ka Savienības ražošanas nozare, ņemot vērā no Argentīnas un Indonēzijas veiktā importa apjoma pieaugumu un reaģējot uz norisēm tirgū, samazināja pieejamo jaudu. Pārskatītie dati tagad vairāk atbilst Savienības ražošanas nozares un Savienības ražotāju publiskajiem paziņojumiem par to, ka attiecīgajā periodā vairākās ražotnēs tika pārtraukta ražošana un ka nodrošinātā jauda nebija tūlītēji pieejama izmantošanai vai ka to varētu izmantot tikai tad, ja veiktu ievērojamus atkārtotus ieguldījumus.

(133) Vairākas ieinteresētās personas apšaubīja pārskatītos jaudas un jaudas izmantojuma datus. Tomēr neviena ieinteresētā persona nepiedāvāja alternatīvas. Pārskatīšana tika balstīta uz aktualizētajiem jaudas datiem, ko nodrošināja sūdzības iesniedzējs un kas attiecās uz visu Savienības ražošanas nozari. Pārskatītie dati tika salīdzināti ar atklātībā pieejamiem datiem saistībā it īpaši ar dīkstāves jaudu, kā arī ar to ražotāju jaudu, kuri pārtrauca darbību finansiālu grūtību dēļ. Kā paskaidrots iepriekš 6. iedaļā "Makroekonomiskie rādītāji", pārskatītie dati sniedz precīzāku datu kopu attiecībā uz jaudu, kas attiecīgajā periodā pieejama biodīzeļdegvielas ražošanai, nekā sākotnēji pieejamā un pagaidu regulā publicētā datu kopa.

(134) Viena ieinteresētā persona paziņoja, ka Savienības ražošanas nozarei nebija nodarīts kaitējums, jo ražošanas apjoms pieauga atbilstīgi patēriņam. Šis arguments tiek noraidīts, jo par kaitējuma esību skaidri liecina citi būtiski kaitējuma rādītāji, jo īpaši tirgus daļa, kas tika zaudēta no attiecīgajām valstīm veiktā importa dēļ, un rentabilitātes samazināšanās tendence, kas izraisīja zaudējumus.

(135) Cita ieinteresētā persona apgalvoja, ka Savienības ražošanas nozarei netika nodarīts kaitējums, ja salīdzina tendences tikai laikposmā no 2011. gada līdz IP, nevis laikposmā no 2009. gada 1. janvāra līdz IP beigām ("attiecīgais periods"). Tā kā IP attiecas uz pusi no 2011. gada, 2011. gada un IP salīdzinājums nav precīzs. Turklāt, lai salīdzinājums būtu jēgpilns, jāpārbauda pietiekami ilga perioda tendences, kuras jāņem vērā, novērtējot kaitējumu, un šajā gadījumā tā tika darīts. Tāpēc šis apgalvojums tiek noraidīts.

(136) Šī ieinteresētā persona arī norādīja, ka Komisija pagaidu regulā nebija publicējusi Savienības ražošanas nozares kopējo pārdošanas apjomu, un pieprasīja šo rādītāju publicēt. Tomēr visi pamatregulas 3. panta 5. punktā minētie būtiskie faktori tika pārbaudīti, un tādējādi bija iespējams sagatavot pilnīgu kaitējuma novērtējumu. Datus par pārdošanas apjomu sniedza un apstiprināja izlasē iekļautie uzņēmumi, kuri pārstāvēja visu Savienības ražošanas nozari.

(137) Šī ieinteresētā persona arī norādīja, ka, tā kā Savienības ražošanas nozare varēja palielināt nodarbinātības līmeni, izmeklēšanas periodā tā netika nelabvēlīgi ietekmēta.

(138) Tomēr, kā paskaidrots pagaidu regulas 106. apsvērumā, nodarbinātības līmenis šajā kapitālietilpīgajā nozarē ir salīdzinoši zems. Tāpēc nelielas skaitļu pārmaiņas var ievērojami mainīt indeksētos datus. Kā liecina citi rādītāji, kopējā nodarbinātības līmeņa pieaugums nemazina Savienības ražošanas nozarei nodarīto kaitējumu.

(139) Citas piezīmes netika saņemtas, tāpēc ar šo tiek apstiprināts pagaidu regulas 103.–110. apsvērums.

7. **Mikroekonomiskie rādītāji**

(140) Kā izklāstīts pagaidu regulas 102. apsvērumā, pamatojoties uz pārbaudītajiem Savienības ražotāju datiem, tika analizēti šādi mikroekonomiskie rādītāji: vienības vidējās cenas, vienības izmaksas, darbaspēka izmaksas, krājumi, rentabilitāte, naudas plūsma, ieguldījumi, ienākums no ieguldījumiem un spēja piesaistīt kapitālu.

(141) Atbilstīgas piezīmes netika saņemtas, tāpēc ar šo tiek apstiprināts pagaidu regulas 111.–117. apsvērums.

8. **Secinājums par kaitējumu**

(142) Vairākas personas apstrīdēja pagaidu regulā izteikto secinājumu par kaitējumu, jo atsevišķi rādītāji laikposmā no 2011. gada līdz IP, šķiet, uzlabojās. Lai gan laikposmā no 2011. gada līdz IP atsevišķi rādītāji tiešām palielinājās (piemēram, ražošanas un pārdošanas apjoms), ražošanas nozare šajā periodā nespēja novirzīt izmaksu pieaugumu, kā tas jau norādīts pagaidu regulas 111. apsvērumā. Tāpēc nozares stāvoklis turpināja pasliktināties un zaudējumi no 0,2 % 2011. gadā pieauga līdz 2,5 % IP laikā. Tāpēc tiek uzskatīts, ka arī tad, ja kaitējuma analīzē ņemtu vērā tikai laikposmu no 2011. gada līdz IP, būtu jākonstatē, ka ražošanas nozarei tika radīts būtisks kaitējums.

(143) Citas piezīmes netika saņemtas, tāpēc ar šo tiek apstiprināts pagaidu regulas 118.–120. apsvērums.

F. **CĒLOŅSAKARĪBA**

1. **Importa par dempinga cenām radītā ietekme**

(144) Viena ieinteresētā persona apgalvoja, ka imports no Argentīnas nevarēja būt kaitējuma cēlonis, jo tā apjoms no 2010. gada līdz IP beigām nemainījās, bet no 2011. gada līdz IP beigām nedaudz samazinājās.

(145) Šie dati ņemti no pagaidu regulas 2. tabulas un ir precīzi. Tomēr Komisijas veiktā analīze attiecas uz laikposmu no attiecīgā perioda sākuma līdz IP beigām, un šajā laikposmā importa apjoms pieauga par 48 %, bet tirgus daļa – par 41 %. Turklāt, kā paskaidrots pagaidu regulas 90. apsvērumā, tika ņemts vērā imports ne tikai no Argentīnas, bet arī no Indonēzijas.

(146) Atsaucoties uz gada cenu salīdzinājumu, šī ieinteresētā persona norādīja, ka no Argentīnas importēto ražojumu cenas palielinājās ātrāk nekā Savienības ražošanas nozares ražojumu pārdošanas cenas. Taču no Argentīnas importēto ražojumu cenas joprojām bija mazākas par Savienības ražošanas nozares cenām, un, iespējams, tāpēc Savienības cenas nevarēja pieaugt tik ātri.

(147) Citas piezīmes par ietekmi, ko radīja imports par dempinga cenām, netika saņemtas, tāpēc ar šo tiek apstiprināts pagaidu regulas 123.–128. apsvērums.

2. **Citu faktoru ietekme**

2.1. *Imports no trešām valstīm, kas nav attiecīgās valstis*

(148) Piezīmes netika saņemtas, tāpēc tiek apstiprināts pagaidu regulas 129. apsvērumā izteiktais secinājums par to, ka imports no citām valstīm neradīja kaitējumu.

2.2. *Imports, kas no attiecīgajām valstīm netika veikts par dempinga cenām*

(149) Piemērojot pamatregulas 2. panta 5. punktu, kā norādīts iepriekš 38. un 70. apsvērumā, netika konstatēts, ka no attiecīgajām valstīm bijis arī imports, kas nav par dempinga cenām. Tāpēc tiek attiecīgi pārskatīts pagaidu regulas 130. apsvērums.

2.3. *Citi Savienības ražotāji*

(150) Piezīmes netika saņemtas, tāpēc ar šo tiek apstiprināts pagaidu regulas 131. apsvērums.

2.4. *Savienības ražošanas nozares veiktais imports*

(151) Kā izklāstīts pagaidu regulas 132.–136. apsvērumā, Savienības ražošanas nozare attiecīgajā periodā no attiecīgajām valstīm importēja ievērojamus biodīzeļdegvielas daudzumus – līdz pat 60 % no visa importa, kas IP laikā veikts no šīm valstīm.

(152) Viena ieinteresētā persona apgalvoja, ka biodīzeļdegvielas importēšana, ko nebūt neveica pašaizsardzības nolūkā, ietilpa Savienības ražošanas nozares "rūpīgi izstrādātā ilgtermiņa stratēģijā" ieguldījumiem biodīzeļdegvielā un tās iegādei no Argentīnas.

(153) Tā arī apgalvo, ka importēt sojas eļļu uz Savienību un tur to pārstrādāt biodīzeļdegvielā nekad nav bijis ekonomiski pamatoti un ka ekonomiski izdevīgi ir tikai pārstrādāt sojas eļļu Argentīnā un eksportēt iegūto biodīzeļdegvielu.

(154) Šie apgalvojumi būtu jānoraida. Par šādu "ilgtermiņa stratēģiju" nav iesniegti pierādījumi, un Savienības ražošanas nozare šādas stratēģijas esību noliedz. Turklāt, ja Savienības ražošanas nozares stratēģijā būtu paredzēts papildināt biodīzeļdegvielas produkcijas apjomu, to ražojot Argentīnā un importējot gatavo ražojumu, būtu bezjēdzīgi un neloģiski pēc tam iesniegt sūdzību par šādu importu.

(155) Viena ieinteresētā persona atkārtoja, ka biodīzeļdegvielas imports, ko Savienības ražošanas nozare veikusi pašaizsardzības nolūkā, patiesībā bija daļa no ilgtermiņa komerciālas stratēģijas. Šis pieņēmums, kas nebija pamatots, tiek noraidīts. Šādas stratēģijas pastāvēšana nav pierādīta, ir izteikti tikai pieņēmumi. Turklāt tas šķiet neloģiski, ka attiecīgie Savienības ražotāji atbalstītu sūdzības iesniedzēju un dažos gadījumos būtu palielinājuši savu jaudu Savienībā, lai gan tiem vienlaikus būtu bijusi stratēģija, kuras mērķis ir nosegt ražošanas vajadzības ar importa palīdzību.

(156) Tā pati ieinteresētā persona arī iebilda, ka Savienības ražošanas nozares tirgus daļa būtu jāaprēķina, ietverot tās importu, kas veikts pašaizsardzības nolūkā. Šis iebildums tika noraidīts, jo tirgus daļas aprēķiniem jāatspoguļo Savienības ražošanas nozares pašas ražoto preču pārdošanas apjoms un nevis tās tirdzniecības darbības ar gatavo ražojumu, kas veiktas laikā, kad pieaug importa par dempinga cenām apjoms.

(157) Savienības ražošanas nozare arī ir parādījusi, ka iepriekšējos gados sojas eļļas – un palmu eļļas – importēšana pārstrādei biodīzeļdegvielā bija ekonomiski dzīvotspējīga. Attiecīgā ieinteresētā persona neiesniedza pierādījumus par pretējo. Gatavā ražojuma importēšana ir ekonomiski izdevīga tikai tāpēc, ka pastāv diferencētā eksporta nodokļa izkropļojošā ietekme, kuras dēļ lētāk ir eksportēt biodīzeļdegvielu, nevis izejvielas.

(158) Viena ieinteresētā persona apgalvoja, ka šis imports radīja kaitējumu, jo tikai Savienības ražošanas nozarei bija pieejama jauda, kas vajadzīga, lai sajauktu no Argentīnas importēto *SME* un no Indonēzijas importēto *PME* ar Savienībā ražotu biodīzeļdegvielu tālākpārdošanai biodīzeļdegvielas pārstrādātājiem. Šis pieņēmums ir nepareizs. Sajaukšana ir vienkārša darbība, ko uzglabāšanas tvertnēs var veikt daudzi tirdzniecības uzņēmumi. Netika iesniegti pierādījumi par to, ka šādus maisījumus varētu sagatavot tikai Savienības ražotāji, tāpēc šis pieņēmums tika noraidīts.

(159) Viens ražotājs eksportētājs no Indonēzijas vēl arī apgalvoja, ka Savienības ražošanas nozares imports nav veikts pašaizsardzības nolūkā, un salīdzināja datus par 2011. kalendāra gadu un par IP, kas ietver tā paša gada sešus mēnešus. Tādēļ, ja nav iespējams IP sadalīt divās daļās, minētais salīdzinājums ir neprecīzs. Tādēļ šis arguments tiek noraidīts.

(160) Citas piezīmes par Savienības ražošanas nozares veikto eksportu netika saņemtas, tāpēc ar šo tiek apstiprināts pagaidu regulas 132.–136. apsvērums.

2.5. *Savienības ražošanas nozares jauda*

(161) Pagaidu regulas 137.–140. apsvērumā norādīts, ka Savienības ražošanas nozares jaudas izmantojums visā attiecīgajā periodā saglabājās zems, taču, lai gan šajā periodā pasliktinājās izlasē iekļauto uzņēmumu stāvoklis, attiecīgi nesamazinājās to jaudas izmantojums.

(162) Tāpēc sākotnēji tika secināts, ka zemais jaudas izmantojuma līmenis, kas bija pastāvīgs, nebija Savienībai nodarītā kaitējuma cēlonis.

(163) Viena ieinteresētā persona komentēja pagaidu regulā izklāstītos datus, norādot, ka arī tad, ja nebūtu bijis importa, Savienības ražošanas nozares jaudas izmantojums IP laikā būtu bijis tikai 53 %. Tā arī pieminēja ražošanas jaudas pieaugumu no 2009. gada līdz IP beigām, kura dēļ attiecīgajā periodā samazinājās jaudas izmantojums.

(164) Tomēr ieinteresētā persona neiesniedza pierādījumus, kas apliecinātu, ka zemais jaudas izmantojuma līmenis būtu izraisījis tik lielu kaitējumu, lai ietekmētu cēloņsakarību starp importu par dempinga cenām un Savienības ražošanas nozares stāvokļa pasliktināšanos. Pastāvīgās izmaksas ir tikai neliela daļa (aptuveni 5 %) no kopējām ražošanas izmaksām, tāpēc zemais jaudas izmantojuma līmenis bija tikai viens no kaitējuma faktoriem, un tas nebija izšķirīgs. Viens no zemā jaudas izmantojuma līmeņa iemesliem ir arī tas, ka Savienības ražošanas nozare īpašu tirgus apstākļu dēļ pati importēja gatavo ražojumu.

(165) Turklāt pēc tam, kad tika iekļauti pārskatītie dati par jaudu un tās izmantojumu, Savienības ražošanas nozares jauda attiecīgajā periodā samazinājās, bet jaudas izmantojums no 46 % pieauga līdz 55 %. Tas liecina, ka, ja importa par dempinga cenām nebūtu, Savienības ražošanas nozares jaudas izmantojums ievērojami pārsniegtu minētos 53 %.

(166) Pēc galīgās informācijas izpaušanas vairākas ieinteresētās personas izteica šaubas par secinājumu, ka jaudas izmantošanas zemais līmenis nav bijis noteicošais faktors, kas izraisījis kaitējumu. Tika izteikts pieņēmums, ka fiksētās izmaksas biodīzeļdegvielas nozarē ir daudz lielākas nekā iepriekš minētā nelielā izmaksu daļa. Tomēr tās neiesniedza pierādījumus, kas pamatotu šo pieņēmumu, tādēļ tas tika noraidīts. Jebkurā gadījumā fiksētās izmaksas nav nekādā veidā saistītas ar jaudas izmantojuma likmēm. Izlasē iekļauto uzņēmumu pārbaudē konstatēja, ka fiksēto izmaksu īpatsvars no ražošanas izmaksām IP laikā bija robežās no 3 % līdz 10 %.

(167) Šajā ziņā tika arī izteikts pieņēmums, ka Savienības ražošanas nozares jaudas pārpalikums bijis tik liels, ka pat bez importa tā nebūtu spējusi gūt pietiekamu rentabilitāti. Šis pieņēmums netika pamatots ar pierādījumiem, un tas, kas Savienības ražošanas nozare 2009. gadā, kad jaudas izmantojums bija neliels, darbojās rentabli, liecina, ka bez importa par dempinga cenām tās rentabilitāte būtu bijusi vēl augstāka.

(168) Turklāt bija iebildumi par to, ka Savienības ražošanas nozares jaudas samazinājums jau pats par sevi radīja kaitējumu, jo radās izmaksas par rūpnīcu slēgšanu un jaudas samazinājums to rūpnīcu dēļ, kas pārstāja darboties. Šis pieņēmums netika pamatots, un netika iesniegti pierādījumi, kas liecinātu, ka izmaksas par jaudas samazināšanu vai veselu rūpnīcu vai uzņēmumu slēgšanu būtu ievērojamas.

(169) Visbeidzot, attiecībā uz jaudu tika izteikts pieņēmums, ka attiecīgajā periodā palielināt biodīzeļdegvielas ražošanas jaudu būtu bezatbildīgs uzņēmējdarbības lēmums. Nav iesniegti pierādījumi, kas pamatotu šo pieņēmumu. Turklāt tas, ka daži uzņēmumi spēja palielināt ražošanas jaudu laikā, kad palielinājās Argentīnas un Indonēzijas biodīzeļdegvielas par dempinga cenām importa apjoms, liecina, ka tirgū bija pieprasījums pēc to konkrētajiem ražojumiem.

(170) Pārskatītie makroekonomiskie rādītāji arī liecina, ka uzņēmumi šajā periodā sāka likvidēt izmantošanai pieejamo jaudu un, tuvojoties IP beigām, sāka slēgt ražotnes, kuras vairs nebija dzīvotspējīgas. Arī uzņēmumu līmeņa jaudas pieaugumi galvenokārt izskaidrojami ar tā dēvētajām "otrās paaudzes" biodīzeļdegvielas ražotnēm, kurās biodīzeļdegvielu ražo no eļļas atkritumiem vai hidrogenētas augu eļļas ("*HVO*"). Tāpēc Savienības ražošanas nozare īstenoja un joprojām īsteno jaudas racionalizēšanas procesu, lai izpildītu Savienības prasības.

(171) Citas piezīmes par Savienības ražošanas nozares jaudu netika saņemtas, tāpēc ar šo tiek apstiprināts pagaidu regulas 137.–140. apsvērums.

2.6. *Nepietiekama piekļuve izejvielām un vertikālā integrācija*

(172) Jaunas piezīmes par piekļuvi izejvielām netika saņemtas, tāpēc ar šo tiek apstiprināts pagaidu regulas 141.un 142. apsvērums.

2.7. *Divkāršā uzskaite*

(173) Pagaidu regulas 143.–146. apsvērumā izskatīts apgalvojums par to, ka "divkāršās uzskaites" sistēma – no eļļas atkritumiem iegūtas biodīzeļdegvielas divkārtēja uzskaite attiecībā uz sajaukšanas pilnvarām atsevišķās dalībvalstīs – radīja kaitējumu Savienības ražošanas nozarei vai vismaz tiem Savienības ražotājiem, kuri biodīzeļdegvielu ražo no neapstrādātas eļļas.

(174) Viena ieinteresētā persona atsaucās uz kāda Savienības ražotāja izteiktu piezīmi par to, ka 2011. gadā tā pārdošanas apjoms kritās tāpēc, ka citi ražotāji ražoja divkāršajai uzskaitei atbilstīgu biodīzeļdegvielu.

(175) Tomēr nelabvēlīgā ietekme uz šo ražotāju bija ierobežota, īslaicīga un tikai daļēji attiecās uz izmeklēšanas periodu, jo divkāršās uzskaites shēmu tajā dalībvalstī, kurā atrodas attiecīgais uzņēmums, pieņēma tikai 2011. gada septembrī. Tā kā izlasē iekļauto uzņēmumu finanšu rezultāti pasliktinājās pēc 2011. gada septembra un šis uzņēmums bija iekļauts izlasē, divkāršo uzskaiti nevar uzskatīt par kaitējuma cēloni.

(176) Tā kā Savienības ražošanas nozari veido gan tādi uzņēmumi, kuri ražo biodīzeļdegvielu no eļļas atkritumiem un izmanto atsevišķās dalībvalstīs ieviesto divkāršo uzskaiti, gan arī tādi, kuri biodīzeļdegvielu ražo no neapstrādātām eļļām, pieprasījuma pārmaiņas ietekmē Savienības ražošanas nozari. Divkāršās uzskaites biodīzeļdegvielas ražošanai vajadzīgo lietotu eļļu pieejamais daudzums ir ierobežots, tāpēc ir sarežģīti ievērojami palielināt divkāršās uzskaites biodīzeļdegvielas ražošanas apjomu. Tāpēc joprojām pastāv liels pieprasījums pēc pirmās paaudzes biodīzeļdegvielas. Izmeklēšanas periodā netika konstatēts ievērojams divkāršajai uzskaitei atbilstīgas biodīzeļdegvielas importa apjoms, un tas liecina par to, ka divkāršā uzskaite novirza pieprasījumu Savienības ražošanas nozarē un nerada importa pieprasījumu. Ieinteresētā persona neiesniedza Komisijai datus, kuri liecinātu, ka no neapstrādātas eļļas iegūtās biodīzeļdegvielas cena attiecīgajā periodā samazinājās divkāršās uzskaites biodīzeļdegvielas dēļ. Patiesībā fakti liecina, ka divkāršās uzskaites biodīzeļdegviela ir nedaudz dārgāka par neapstrādātas eļļas biodīzeļdegvielu, kuras cena ir saistīta ar minerāldīzeļdegvielu.

(177) Savienības ražošanas nozares, ko veido abi ražotāju tipi, stāvokļa pasliktināšanos nevar saistīt ar divkāršās uzskaites sistēmu, kuru īsteno atsevišķās dalībvalstīs. Pagaidu regulas 145. apsvērumā minēts, ka pasliktinājās arī to izlasē iekļauto uzņēmumu stāvoklis, kuri ražo divkāršās uzskaites biodīzeļdegvielu, un tas liecina, ka importa par dempinga cenām radītais kaitējums skar visu nozari.

(178) Vairākas ieinteresētās personas pēc galīgās informācijas izpaušanas iebilda, ka divkāršās uzskaites dīzeļdegvielas apjoms ir novērtēts ar zemu. Tomēr Savienības tirgū pieejamās divkāršās uzskaites biodīzeļdegvielas apjomi bija ierobežoti salīdzinājumā ar biodīzeļdegvielas kopējo pārdošanas apjomu izmeklēšanas periodā. Turklāt, ja dalībvalstī tiek piemērota divkāršā uzskaite, biodīzeļdegviela, kas atbilst divkāršās uzskaites nosacījumiem, tiek ražota Savienībā un tādējādi pieprasījums ir Savienības ražošanas nozares ietvaros. Netika iesniegti jauni pierādījumi, kas liktu mainīt minēto secinājumu.

(179) Jaunas piezīmes par regulējuma faktoriem netika saņemtas, tāpēc ar šo tiek apstiprināts pagaidu regulas 143.–146. apsvērums.

2.8. *Citi regulējuma faktori*

(180) Pagaidu regulas 147.–153. apsvērumā izskatīti ieinteresēto personu pieņēmumi par to, ka dalībvalstīs piemērotie ierobežojumi, piemēram, kvotu sistēmas un nodokļu režīmi, izstrādāti tā, lai ierobežotu importu no attiecīgajām valstīm, proti, ka kaitējumu Savienības ražošanas nozarei, jo īpaši atsevišķās dalībvalstīs, nevar būt radījis imports.

(181) Sākotnēji šie argumenti tika noraidīti, *inter alia* tāpēc, ka imports par dempinga cenām no attiecīgajām valstīm tiek veikts uz lielāko daļu dalībvalstu. Turklāt pēc šo ražojumu importēšanas uz kādu no dalībvalstīm tos var pārvest un pārdot arī citās dalībvalstīs.

(182) Viena ieinteresētā persona norādīja, ka 2011. gadā Francijas muitas iestādēs muitots pavisam neliels Argentīnas izcelsmes biodīzeļdegvielas daudzums un ka arī Vācijā šajā periodā importēts tikai neliels attiecīgā ražojuma apjoms.

(183) Pirmkārt, kā paskaidrots iepriekš, vienā dalībvalstī muitotu biodīzeļdegvielu var pārdot citā dalībvalstī, tāpēc minētie dati nav uzticami. Otrkārt, izlasē iekļautie Francijas un Vācijas uzņēmumi varēja pierādīt, ka starp to produkcijas un no attiecīgajām valstīm importēto ražojumu cenām pastāv konkurence, kā arī parādīt no tās izrietošo radīto kaitējumu.

(184) Cita ieinteresētā persona apgalvoja, ka attiecīgajā periodā vairākās dalībvalstīs atcēla biodīzeļdegvielas ražošanas nozares interesēs izstrādātās shēmas, tādējādi samazinot biodīzeļdegvielas uzņēmumu ieņēmumus un radot tiem kaitējumu. Tās konkrēti atsaucās uz nodokļu atvieglojumu un videi nekaitīgo degvielu nodokļu pakāpenisko atcelšanu attiecīgi Francijā un Vācijā.

(185) Tomēr nepastāv acīmredzama saistība starp laiku, kad notika šīs pārmaiņas, un Savienības ražošanas finanšu rezultātu pasliktināšanos. Daudzi atvieglojumi bija vērsti uz biodīzeļdegvielas lietotājiem, nevis ražotājiem, un IP laikā vairums atvieglojumu joprojām bija spēkā. Nav iesniegti pierādījumi par to, ka Savienības ražošanas nozarei nodarītā kaitējuma cēlonis būtu dalībvalstu politikas pārmaiņas un obligātas sajaukšanas prasību piemērošana.

(186) Viens Indonēzijas ražotājs eksportētājs norādīja uz notiekošo Konkurences ĢD izmeklēšanu attiecībā uz iespējamu izkropļotu cenu nosaukšanu informācijas nodošanas laikā par naftas un biodegvielu produktu cenām informācijas aģentūras *Platts* vajadzībām un pieprasīja apsvērt minētās izmeklēšanas priekšmetu kā iespējamu kaitējuma iemeslu. Šis apgalvojums tika noraidīts, jo izmeklēšana vēl turpinās un konstatējumi nav publiskoti.

(187) Jaunas piezīmes par dalībvalstu politiku netika saņemtas, tāpēc ar šo tiek apstiprināts pagaidu regulas 147.–153. apsvērums.

3. **Secinājums par cēloņsakarību**

(188) Attiecīgo ražojumu no attiecīgajām valstīm IP laikā importēja par dempinga cenām, kas bija zemākas par Savienības ražošanas nozares cenām. Periods, kad palielinājās imports par dempinga cenām, neapstrīdami sakrīt ar periodu, kad pasliktinājās Savienības ražošanas nozares stāvoklis. Imports par dempinga cenām tieši konkurēja ar Savienības ražošanas nozares produkciju, un tādējādi Savienības ražošanas nozare attiecīgajā periodā zaudēja rentabilitāti un tirgus daļu. Lai gan ir iespējams, ka Savienības ražošanas nozares rezultātus zināmā mērā ietekmēja pārējie iepriekš minētie faktori, tas nemaina to, ka imports par dempinga cenām no attiecīgajām valstīm rada kaitējumu Savienības ražošanas nozarei.

(189) Netika iesniegti jauni pierādījumi, lai mainītu secinājumu par to, ka citu faktoru, kas aplūkoti atsevišķi vai kopā, radītā ietekme nebija tik liela, lai ietekmētu cēloņsakarību starp importu par dempinga cenām un Savienības ražošanas nozarei radīto kaitējumu. Citas piezīmes attiecībā uz secinājumu par cēloņsakarību netika saņemtas, tāpēc ar šo tiek apstiprināts pagaidu regulas 154.–157. apsvērums.

G. **SAVIENĪBAS INTERESES**

1. **Savienības ražošanas nozares intereses**

(190) Piezīmes par Savienības ražošanas nozares interesēm netika saņemtas, tāpēc ar šo tiek apstiprināts pagaidu regulas 159.–161. apsvērums.

2. **Nesaistītu importētāju un tirgotāju intereses**

(191) Viens Indonēzijas ražotājs eksportētājs apgalvoja, ka ierosinātie maksājumi nelabvēlīgi ietekmēs importētājus un tirgotājus, taču neiesniedza pierādījumus. Patiesībā ar šo argumentu tika apgalvots pretējais, proti, ka šo maksājumu varētu novirzīt lietotājiem un patērētājiem, nosakot augstākas cenas un tādējādi, visticamāk, neietekmējot importētājus un tirgotājus.

(192) Biodīzeļdegvielas importētāji vai tirgotāji pēc informācijas par pagaidu pasākumiem publicēšanas piezīmes neiesniedza.

(193) Jaunas papildu piezīmes par nesaistīto importētāju/tirgotāju interesēm netika saņemtas, tāpēc ar šo tiek apstiprināts pagaidu regulas 162. un 163. apsvērums.

3. **Lietotāju un patērētāju intereses**

(194) Viens Indonēzijas ražotājs eksportētājs apgalvoja, ka ierosināto maksājumu dēļ palielināsies biodīzeļdegvielas cena un tādējādi mazināsies patērētāju motivācija iegādāties ar biodegvielu darbināmus transportlīdzekļus.

(195) Minētais apgalvojums tiek noraidīts. Galvenais biodīzeļdegvielas lietojums ir tās iejaukšana minerāldīzeļdegvielā pārdošanai patērētājiem, lai tiem nebūtu jāiegādājas speciāls transportlīdzeklis, ko var darbināt tikai ar tīrām biodegvielām.

(196) Lai gan, ja biodīzeļdegvielu importētu no Argentīnas vai Indonēzijas, šā elementa cena pieaugtu, ja biodīzeļdegvielas daļa patērētājiem pārdotajā dīzeļdegvielā būtu neliela, arī cenas pieaugums būtu neliels un patērētāji to īpaši nemanītu (kā izklāstīts pagaidu regulā).

(197) Iespējamā pasākumu ietekme uz dīzeļdegvielas galīgo patērētāja cenu, kas varētu būt maza, kā paskaidrots iepriekš, netraucē Atjaunojamo energoresursu direktīvas ("AED") mērķu sasniegšanu.

(198) Lietotāji, patērētāji un to intereses pārstāvošas grupas vai apvienības neiesniedza piezīmes par pagaidu regulu.

(199) Papildu piezīmes par lietotāju interesēm netika saņemtas, tāpēc ar šo tiek apstiprināts pagaidu regulas 164.–166. apsvērums.

4. **Izejvielu piegādātāju intereses**

(200) Piezīmes par izejvielu piegādātāju interesēm netika saņemtas, tāpēc ar šo tiek apstiprināts pagaidu regulas 167.–169. apsvērums.

5. **Secinājums par Savienības interesēm**

(201) Netika saņemtas tādas piezīmes, kuru dēļ būtu jāmaina pagaidu regulā izklāstītā Savienības interešu analīze, līdz ar to pasākumu īstenošana joprojām ir Savienības interesēs. Tāpēc ar šo tiek apstiprināts pagaidu regulas 170. un 171. apsvērums.

H. **GALĪGIE ANTIDEMPINGA PASĀKUMI**

1. **Kaitējuma novēršanas līmenis**

(202) Vairākas ieinteresētās personas iebilda pret pagaidu regulas 175. apsvērumā noteikto Savienības ražošanas nozares mērķa peļņu (t. i., 15 %), norādot, ka tik liela Savienības biodīzeļdegvielas nozares peļņa nebūtu reāla.

(203) Taču lielākā daļa attiecīgo ieinteresēto personu ierosināja aizstāt 15 % mērķa peļņu ar datiem par citiem laikposmiem vai citu izmeklēšanu datiem, nepaskaidrojot, kāpēc kāds periods vai izmeklēšana būtu piemērotāka par citu laikposmu vai izmeklēšanu.

(204) Kā paskaidrots pagaidu regulā, 15 % peļņas apmērs bija procentos no apgrozījuma izteikta peļņa, ko Savienības ražošanas nozare guva 2004.–2006. gadā, kad nebija importa par dempinga cenām. Tas bija pēdējais periods, kad peļņu guva apstākļos, kuros nebija importa par dempinga cenām, jo kopš 2006. gada tas Savienības tirgū tika veikts pastāvīgi, vispirms no ASV, pēc tam no Argentīnas un Indonēzijas.

(205) Tomēr kopš 2004.–2006. gada Savienības biodīzeļdegvielas tirgus daudzējādā ziņā ir ievērojami nobriedis. Laikposmā no 2004. gada līdz 2006. gadam importa par dempinga cenām tirgus daļa bija nenozīmīga un arī cita veida importa apmērs bija mazs. IP laikā importa par dempinga cenām tirgus daļa bija 19 %. Laikposmā no 2004. gada līdz 2006. gadam Savienības ražošanas nozari veidoja 40 uzņēmumi, bet tagad tajā darbojas vairāk nekā 200 uzņēmumu, tādējādi ir pieaudzis arī konkurences līmenis.

(206) No 2004. gada līdz 2006. gadam ievērojami pieauga patēriņš – no 2 miljoniem metrisko tonnu līdz 5 miljoniem metrisko tonnu, savukārt attiecīgajā periodā patēriņš palielinājās tikai nedaudz, bet jaudas izmantojums, kas 2004.–2006. gadā bija 90 %, IP laikā bija 55 %.

(207) Tāpēc būtu pamatoti ņemt vērā iepriekš aprakstītās tirgus norises un attiecīgi pielāgot mērķa peļņu, lai atspoguļotu to peļņu, ko Savienības ražošanas nozare varētu gūt pašreizējos tirgus apstākļos.

(208) Tāpēc tika aprēķināta un izteikta euro šo trīs gadu laikā gūtā faktiskā peļņa par pārdoto metrisko tonnu, nevis izmantota peļņas procentuālā vērtība. Katra gada summa tika koriģēta ar 2011. gada cenām, un pēc tam tika aprēķināta vidējā vērtība. Procentos no apgrozījuma izteikta Savienības ražošanas nozares mērķa peļņa IP laikā ir 11,0 %.

(209) Tāpēc uz šā pamata tika pārrēķināta kaitējuma novēršanas starpība.

(210) Pēc pagaidu informācijas izpaušanas attiecībā uz kaitējuma starpības aprēķiniem viena ieinteresētā persona iebilda, ka 5,1 % no importa nodokļa, kas piemērojams ES importētajai *RBD* palmu eļļai, būtu jāatskaita no Savienības ražotāju ražošanas izmaksām. Šis arguments tiek noraidīts, jo šis maksājums ir izmaksas, kas Savienības ražotājiem rodas, importējot palmu eļļu, un tādēļ tas ir vērā ņemams.

(211) Viens Indonēzijas ražotājs eksportētājs apstrīdēja Savienības ražošanas nozares mērķa peļņas aprēķinus un to, ka izmantoti 2004. līdz 2006. gada dati, un pēc tam ieteica mērķa peļņas aprēķiniem izmantot vienīgi 2004. gada datus. Tomēr iepriekšējā izmeklēšanā par importu no Amerikas Savienotajām Valstīm tika konstatēts, ka vidēji trīs gadu perioda izmantošana dod precīzāku rezultātu nekā vienīgi 2004. gada izmantošana. Netika iesniegti citi argumenti, kas liktu izdarīt atšķirīgu secinājumu.

(212) Pēc galīgās informācijas izpaušanas sūdzības iesniedzēji iebilda, ka jāsaglabā sākotnējā posmā ierosinātais 15 % peļņas apjoms. Tomēr sūdzības iesniedzēju izteiktais arguments nav saistīts ar nolūku, kura dēļ ir nosakāma mērķa peļņa, proti, peļņa, ko gūtu Savienības ražošanas nozare, ja nebūtu importa par dempinga cenām. Tāpēc šis arguments tiek noraidīts.

(213) Citas piezīmes par kaitējuma novēršanas starpību netika saņemtas, tāpēc ar šo tiek apstiprināta pagaidu regulas 176. un 177. apsvērumā aprakstītā metodoloģija.

2. **Galīgie pasākumi**

(214) Ņemot vērā izdarītos secinājumus par dempingu, kaitējumu, cēloņsakarību un Savienības interesēm, kā arī saskaņā ar pamatregulas 9. panta 4. punktu attiecīgā ražojuma importam piemērojamie galīgie antidempinga pasākumi būtu jānosaka mazākās dempinga un kaitējuma starpības apmērā, ievērojot noteikumu par mazāko maksājumu.

(215) Antidempinga maksājumu likmes noteiktas, salīdzinot kaitējuma novēršanas starpību un dempinga starpību. Tāpēc galīgās antidempinga maksājumu likmes, kas izteiktas procentos no *CIF* cenas pie Savienības robežas pirms muitas nodokļu nomaksas, ir šādas:

Valsts	Uzņēmums	Dempinga starpība	Kaitējuma starpība	Antidempinga maksājuma likme
Argentīna	*Aceitera General Deheza S.A., General Deheza,* Rosario; *Bunge Argentina S.A.,* Buenosairesa	41,9 %	22,0 %	22,0 % (EUR 216,64)
	Louis Dreyfus Commodities S.A., Buenosairesa	46,7 %	24,9 %	24,9 % (EUR 239,35)
	Molinos Río de la Plata S.A., Buenosairesa; *Oleaginosa Moreno Hermanos S.A.F.I.C.I. y A.,* Baijablanka; *Vicentin S.A.I.C.,* Aveljaneda	49,2 %	25,7 %	25,7 % (EUR 245,67)
	Citi uzņēmumi, kas sadarbojās	46,8 %	24,6 %	24,6 % (EUR 237,05)
	Visi pārējie uzņēmumi	49,2 %	25,7 %	25,7 % (EUR 245,67)
Indonēzija	*PT Ciliandra Perkasa,* Džakarta	8,8 %	19,7 %	8,8 % (EUR 76,94)
	PT Musim Mas, Medana	18,3 %	16,9 %	16,9 % (EUR 151,32)
	PT Pelita Agung Agrindustri, Medana	16,8 %	20,5 %	16,8 % (EUR 145,14)
	PT Wilmar Bioenergi Indonesia, Medana; *PT Wilmar Nabati Indonesia,* Medana	23,3 %	20,0 %	20,0 % (EUR 174,91)
	Citi uzņēmumi, kas sadarbojās	20,1 %	18,9 %	18,9 % (EUR 166,95)
	Visi pārējie uzņēmumi	23,3 %	20,5 %	20,5 % (EUR 178,85)

(216) Tomēr, tā kā antidempinga maksājumu piemēros arī maisījumiem, kuru sastāvā ir biodīzeļdegviela (proporcionāli biodīzeļdegvielas svara saturam), kā arī tīrai biodīzeļdegvielai, lai dalībvalstu muitas dienesti maksājumu noteiktu pareizi, būtu precīzāk un lietderīgāk to izteikt kā fiksētu summu euro par neto tonnu un piemērot to tīrai importētai biodīzeļdegvielai vai biodīzeļdegvielas daļai maisījumos.

(217) Pagaidu regulas 183. apsvērumā norādīts, ka biodīzeļdegvielas imports no attiecīgajām valstīm ir jāreģistrē, lai vajadzības gadījumā ne vēlāk kā 90 dienas pirms pagaidu pasākumu noteikšanas būtu iespējams iekasēt vajadzīgos maksājumus.

(218) Maksājumus par reģistrētajiem produktiem iespējams iekasēt tikai tad, ja ir izpildīti pamatregulas 10. panta 4. punkta noteikumi. Pārbaudot statistiku par importa apjomu pēc reģistrācijas, tika secināts, ka pirms pagaidu pasākumu noteikšanas tas nevis būtiski pieauga, bet gan ievērojami samazinājās. Tādējādi attiecīgie noteikumi nav izpildīti, un maksājumi par reģistrēto importu netiks iekasēti.

(219) Atsevišķu uzņēmumu antidempinga maksājuma likmes, kas norādītas šajā regulā, tika noteiktas, pamatojoties uz šīs izmeklēšanas konstatējumiem. Tāpēc attiecībā uz minētajiem uzņēmumiem tās atspoguļo izmeklēšanas gaitā konstatēto stāvokli. Šīs maksājuma likmes (pretēji valsts mēroga maksājumam, ko piemēro "visiem pārējiem uzņēmumiem") tiek piemērotas tikai tāda attiecīgā ražojuma importam, kura izcelsme ir attiecīgajās valstīs un kuru ražo minētie uzņēmumi, tātad konkrēti nosaukti tiesību subjekti. Importētajam attiecīgajam ražojumam, kuru ražojis kāds cits, šīs regulas rezolutīvajā daļā konkrēti neminēts uzņēmums, tostarp tiesību subjekts, kas ir saistīts ar konkrēti minētajiem, nevar piemērot šīs likmes, un uz to attiecas maksājuma likme, kura piemērojama "visiem pārējiem uzņēmumiem".

(220) Visas prasības piemērot atsevišķu uzņēmumu antidempinga maksājuma likmes (piemēram, pēc pārmaiņām tiesību subjekta nosaukumā vai jaunas ražotnes vai tirdzniecības nodaļas izveides) būtu nekavējoties jāadresē Komisijai ([1]), sniedzot visu attiecīgo informāciju, jo īpaši par pārmaiņām uzņēmuma darbībā, kas saistītas ar ražošanu, tādu pārdošanu iekšzemes tirgū un eksportam, kura saistīta, piemēram, ar šo nosaukuma maiņu vai pārmaiņām ražotnēs vai tirdzniecības nodaļās. Vajadzības gadījumā regulā tiks izdarīti attiecīgi grozījumi, atjauninot to uzņēmumu sarakstu, kam piemēro atsevišķās maksājuma likmes.

(221) Visas personas tika informētas par būtiskajiem faktiem un apsvērumiem, uz kuru pamata tika plānots ieteikt galīga antidempinga maksājuma noteikšanu Argentīnas un Indonēzijas izcelsmes biodīzeļdegvielas importam un tādu summu galīgo iekasēšanu, kas nodrošinātas ar pagaidu maksājumu ("galīgā informācijas izpaušana"). Visām personām tika atvēlēts termiņš, kurā tās varēja sniegt piezīmes saistībā ar galīgo informācijas izpaušanu.

(222) Ieinteresēto personu mutiskās un rakstiskās piezīmes tika izskatītas un attiecīgā gadījumā ņemtas vērā.

3. **Saistības**

(223) Divi Indonēzijas ražotāji eksportētāji piedāvāja līdzīgas cenu saistības atbilstoši pamatregulas 8. panta 1. punktam. Jānorāda, ka izejvielu cenu būtisko atšķirību dēļ attiecīgais ražojums nav piemērots fiksētām cenu saistībām. Šajā saistībā abi uzņēmumi ierosināja regulāri indeksēt minimālās importa cenas (*MIP*) attiecībā uz neapstrādātas palmu eļļas (*CPO*) cenu svārstībām, piemērojot šīm izejvielu izmaksām koeficientu.

(224) Saistībā ar divu ražotāju eksportētāju piedāvājumiem jānorāda, ka jēgpilnas indeksētas *MIP* noteikšanā būtu jāņem vērā vairāki papildu parametri, kam ir būtiska nozīme un kas raksturo biodīzeļdegvielas tirgus nestabilitāti. Biodīzeļdegvielas tirgus ir ļoti nestabils, un biodīzeļdegvielas uzņēmējdarbību ietekmē dažādi papildu faktori kā, piemēram, biodīzeļdegvielas tirdzniecības sistēmas sarežģītā uzbūve, benzīna un biodīzeļdegvielas cenu atšķirības, svārstības un attīstība augu eļļu tirgos un dažādu augu eļļu veidu savstarpēja atkarība, kā arī USD/EUR valūtas maiņas likme. Minēto faktoru dēļ katru dienu būtu jāveic ļoti sarežģīta un daudzkārtēja indeksācija, lai tā būtu izmantojama. Tādēļ indeksācija, kas attiecināta tikai uz *CPO* cenām un veikta reizi mēnesī, ir uzskatāma par nepiemērotu un nenodrošinās gaidīto rezultātu.

([1]) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, 1049 Brussels, Belgium.

(225) Turklāt tika konstatēts nozīmīgs šķērskompensācijas risks attiecībā uz minētajiem Indonēzijas ražotājiem un to pircējiem, jo uz Savienību bez biodīzeļdegvielas tiek eksportēti arī citi ražojumi un šajā uzņēmējdarbībā parasta prakse ir biodīzeļdegvielas, *CPO* vai citu ražojumu aizdevumi un mijmaiņa uzņēmumu starpā.

(226) Tādēļ iepriekš minēto iemeslu dēļ saistību efektīva īstenošana un uzraudzība ir apgrūtināta vai pat neiespējama. Tādēļ iepriekš izklāstīto iemeslu dēļ minētos saistību piedāvājumus nav iespējams pieņemt.

4. **Pagaidu antidempinga maksājumu galīgā iekasēšana**

(227) Pēc galīgās informācijas izpaušanas viena ieinteresētā persona apgalvoja, ka pagaidu posmā dempinga starpību aprēķinos ieviesušās dažas kļūdas un ka bez šīm kļūdām dempinga starpības būtu *de minimis* līmenī. Tādēļ ieinteresētā persona pieprasīja neiekasēt pagaidu antidempinga maksājumus. Šis apgalvojums ir jānoraida, jo galīgais antidempinga maksājums nepārprotami ir lielāks nekā pagaidu maksājums.

(228) Ņemot vērā konstatēto dempinga starpību un Savienības ražošanas nozarei radītā kaitējuma līmeni, būtu galīgi jāiekasē summas, kas nodrošinātas, piemērojot pagaidu regulā noteikto pagaidu antidempinga maksājumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

1. Ar šo nosaka galīgo antidempinga maksājumu importētiem Argentīnas un Indonēzijas izcelsmes nefosilas izcelsmes taukskābju monoalkilesteriem un/vai parafīna gāzeļļām, kas iegūti sintēzes un/vai destilācijas procesā, tīrā veidā vai maisījumā un ko pašreiz klasificē ar KN kodiem ex 1516 20 98 (*Taric* kodi 1516 20 98 21, 1516 20 98 29 un 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (*Taric* kodi 1518 00 91 21, 1518 00 91 29 un 1518 00 91 30), ex 1518 00 95 (*Taric* kodi 1518 00 95 10), ex 1518 00 99 (*Taric* kodi 1518 00 99 21, 1518 00 99 29 un 1518 00 99 30), ex 2710 19 43 (*Taric* kodi 2710 19 43 21, 2710 19 43 29 un 2710 19 43 30), ex 2710 19 46 (*Taric* kodi 2710 19 46 21, 2710 19 46 29 un 2710 19 46 30), ex 2710 19 47 (*Taric* kodi 2710 19 47 21, 2710 19 47 29 un 2710 19 47 30), 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 90 97 (*Taric* kodi 3824 90 97 01, 3824 90 97 03 un 3824 90 97 04), 3826 00 10 un ex 3826 00 90 (*Taric* kodi 3826 00 90 11, 3826 00 90 19 un 3826 00 90 30).

2. Galīgā antidempinga maksājuma likme, ko piemēro 1. punktā aprakstītajam ražojumam, kuru ražo turpmāk minētie uzņēmumi, ir šāda:

Valsts	Uzņēmums	Maksājuma likme euro par neto tonnu	*Taric* papildu kods
Argentīna	*Aceitera General Deheza S.A., General Deheza,* Rosario; *Bunge Argentina S.A.,* Buenosairesa	216,64	B782
	Louis Dreyfus Commodities S.A., Buenosairesa	239,35	B783
	Molinos Río de la Plata S.A., Buenosairesa; *Oleaginosa Moreno Hermanos S.A.F.I.C.I. y A.,* Baijablanka; *Vicentin S.A.I.C.,* Aveljaneda	245,67	B784
	Citi uzņēmumi, kas sadarbojās: *Cargill S.A.C.I.,* Buenosairesa; *Unitec Bio S.A.,* Buenosairesa; *Viluco S.A.,* Tukumana	237,05	B785
	Visi pārējie uzņēmumi	245,67	B999
Indonēzija	*PT Ciliandra Perkasa,* Džakarta	76,94	B786
	PT Musim Mas, Medana	151,32	B787
	PT Pelita Agung Agrindustri, Medana	145,14	B788
	PT Wilmar Bioenergi Indonesia, Medana; *PT Wilmar Nabati Indonesia,* Medana	174,91	B789
	Citi uzņēmumi, kas sadarbojās: *PT Cermerlang Energi Perkasa,* Džakarta	166,95	B790
	Visi pārējie uzņēmumi	178,85	B999

3. Maisījumiem antidempinga maksājumu piemēro proporcionāli kopējam nefosilas izcelsmes sintēzes un/vai destilācijas procesā iegūtu taukskābju monoalkilesteru un parafīna gāzeļļu svaram (biodīzeļdegvielas saturam) maisījumā.

4. Ja preces pirms laišanas brīvā apgrozībā ir bojātas un tāpēc muitas vērtības noteikšanai saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 2454/93 [1] 145. pantu faktiski maksātā vai maksājamā cena ir noteikta atbilstoši proporcijai, antidempinga maksājuma summu, kas aprēķināta iepriekš minētajos apmēros, procentuāli samazina atbilstoši faktiski samaksātās vai maksājamās cenas proporcijai.

5. Ja nav noteikts citādi, piemēro spēkā esošos noteikumus par muitas nodokļiem.

2. pants

Tiek galīgi iekasētas summas, kas nodrošinātas ar pagaidu antidempinga maksājumiem, kuri paredzēti Regulā (ES) Nr. 490/2013 par Argentīnas un Indonēzijas izcelsmes biodīzeļdegvielas importu.

3. pants

Ja kāds jauns Argentīnas vai Indonēzijas ražotājs eksportētājs iesniedz Komisijai pietiekamus pierādījumus par to, ka:

— tas izmeklēšanas periodā (no 2011. gada 1. jūlija līdz 2012. gada 30. jūnijam) neeksportēja 1. panta 1. punktā aprakstīto ražojumu uz Savienību,

— tas nav saistīts ar Argentīnas vai Indonēzijas ražotāju vai eksportētāju, uz kuru attiecas šajā regulā paredzētie pasākumi,

— tas eksportēja uz Savienību attiecīgo ražojumu pēc izmeklēšanas perioda, kas ir pasākumu noteikšanas pamatā, vai tas ir uzņēmies neatsaucamas līgumsaistības par ievērojama daudzuma eksportēšanu uz Savienību,

šīs regulas 1. panta 2. punktu var grozīt, pievienojot izlasē neiekļauto ražotāju, kas sadarbojās, sarakstam jauno ražotāju eksportētāju un tādējādi piemērojot tam attiecīgās valsts vidējo svērto maksājuma likmi.

[1] Komisijas Regula (EEK) Nr. 2454/93 (1993. gada 2. jūlijs), ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 253, 11.10.1993., 1. lpp.).

4. pants

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.*

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2013. gada 19. novembrī

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
L. LINKEVIČIUS